

አርባዕቱ መጻሕፍተ ብሉያት

እሉ እሙንቱ

- ❖ መጽሐፈ ጦቢት
- ❖ መጽሐፈ ዮዲት
- ❖ መጽሐፈ አስቴር
- ❖ መጽሐፈ ኢዮብ

አሳታሚ:- ትንሳኤ ማሳተሚያ ድርጅት

፲፱፻፺፰ ዓ.ም.

አዲስ አበባ::

መግለጫ :

« ወኩሉ ዘተጽሕፈ ሰተግሣጸ ዚአነ ተጽሕፈ»

የተጻፈው ሁሉ እኛ ልንመከርበት ተጻፈ /ሮሜ ፲፮ : ፱/

እግዚአብሔር አምላክ ለወዳጆቹ ነቢያት፣ ለደቀ መዛሙርቱ ሐዋርያት አገዛዝ ያጻፋቸውና ምዕመናን በቤተ ክርስቲያን የተቀበሉዋቸው የቅዱሳን መጻሕፍት ቍጥር ፹፩ መሆኑ ፍትሕ መንፈሳዊ በተሰኘው ሕገ - መጽሐፍ ተደንግጎአል።/አንቀጽ ፪/ ቅዱሳን መጻሕፍትን ልዑል እግዚአብሔር «እንዲህ ብለህ ተናገር ፣ እንዲህ ብለህ ጻፍ » እያለ ድምጹን ፡ በማሰማት በራዕይ እየገለጸ ፣ በልቡና እየቀረጸ እንዲጻፉ በማድረግ «መጻሕ ፍት አምላካውያት እስትንፋሱ እግዚአብሔር ነዮን» ቅዱሳን መጻሕፍት እስትንፋሱ እግዚአብሔር ናቸው የሚለውን ኃይል ቃል ቅዱስ ቂርሎስ ዘእስክንድርያም ያጠናክራል ። ሃይ/አበ ፸፰ ÷ ፳፯/።

አገራችን ኢትዮጵያ መጻሕፍተ ብሉያትን ከምንጫቸው መቀበሏ በታሪክ ሲወሳ፣ ሲነገርም ይኖራል ። በተግባርም ተተርጉሞአል። «ኢትዮጵያ እጆችዋን ወደ እግዚአብሔር ትዘረጋለች» ተብሎ የመንፈስ ቅዱስ ምስክርነት የተሰጠላት እናት አገራችን በብሉይ ኪዳን ሕገ ኦሪት፣ በሐዲስ ኪዳን ሕገ ወንጌል ተሰብኮላታል ። ለትምህርት፣ ለሥርዓት፣ ለታሪክና ለሕግ ምንጭ የሆኗት የብሉያትና የሐዲሳት መጻሕፍት፣ ኑፋቄ በዓለም ላይ ከመዘራቱ አስቀድሞ የገቡላትና የተቀበለቻቸው በመሆኑ ትምህርቷም ሆነ እምነቷ በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ፣ በነቢያትና በሐዋርያት መሠረት ላይ የጸና ነው።

በመሆኑም የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ጥንታዊት፣ ብሔራዊት፣ ታሪካዊትና ሐዋርያዊት እንደመሆኗ መጠን ጥንታውያን የሆኑ ጥበባትና ልዩ ልዩ የትምህርት ዓይነቶች አሏት ፣ ከእነዚህም ውስጥ ሊቃውንቱን አራት ዓይና የሚያሰኙለቸው የቅዱሳን መጻሕፍት የትርጓሜ ስልትና ትምህርት ነው። ሥርአተ ትምህርቱም በአራት ዐበይት ጉባኤያት የተከፈለ ሲሆን አራቱ ጉባኤያት በመባል የሚታወቁትም፡- መጻሕፍተ ብሉያት፣ መጻሕፍተ ሐዲሳት፣ መጻሕፍተ ሊቃውንትና መጻሕፍተ መነኮሳት ናቸው።

www.ethiopianorthodox.org

ከ ግጹቱ መጻሕፍተ ብሉይትም ውስጥ፡-

- 1. መጽሐፈ ጦቢት
- 2. መጽሐፈ ዮዲት
- 3. መጽሐፈ አስቴር
- 4. መጽሐፈ ኢዮብ የተሰኙት ናቸው ።

ሀ. መጽሐፈ ጦቢት :- ጦቢት ዐሥሩ ነገድ በ720 ቅድመ ልደተ ክርስቶስ በተማረኩ ጊዜ የተማረከ ጻድቅ ሰው ሲሆን በመጽሐፉ ውስጥ የሚገኘው ታሪክም በስደት ሀገር በነገዌ የተፈጸመ መሆኑ ተገልጧል። ቤተ ክርስቲያናችን በቀኖና ከምትቀበላቸው አርባ ስድስት የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት አንዱ መጽሐፈ ጦቢት ነው። መጽሐፈ ጦቢት ከጥንት ጀምሮ በቤተ ክርስቲያናችን ሲነበብ፣ ሲተረጎምና ሲጠቀስ የኖረ ነው ። ለማስረጃም ያህል በስድስተኛው ምዕተ ዓመት መጀመሪያ ላይ የነበረው የቤተ ክርስቲያናችን ሊቅ ቅዱስ ያሬድ «ይኔይስ ምጽዋት እምዘጊቦቱ ለወርቅ . . . ወይብሉ በኩሉ ፍናዊሃ ሃሌ ሉያ ይትባረክ እግዚአብሔር . . . » እያለ በመዝሙረ ድጋው ስለጠቀሰው በያሬዳዊ ዜማም ሆነ በሌላ ተቀንዶ ቤተ ክርስቲያናችን ትጠቀምበታለች። (መጽሐፈ ጦቢት ፲፪. ፰ ÷ ፲፫ ፣ ፲፮ ÷ ፲፭ መጽሐፈ ድጋ)።

ለ. መጽሐፈ ዮዲት :- መጽሐፈ ዮዲት ቅድስት ቤተ ክርስቲያናችን ከምትቀበላቸው አርባ ስድስት ቀኖናውያን የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት አንዱ ነው ። መጽሐፉ ልዑል እግዚአብሔር ዮዲት በተባለችው እስራኤላዊት ሴት አማካኝነት ሕዝቡን ከጠላታቸው ሆሎፎርኒስ እንደታደገ የሚተርክ ሲሆን ፣ ታሪኩም በአሶር ገናና መንግሥት ጊዜ የተጻፈ ነው ። መጽሐፈ ዮዲት ከጥንት ጀምሮ ሲነበብና ሲጠቀስ፣ ሲተረጎምም የኖረ መጽሐፍ ነው ። ይሁን እንጂ በዛሬው የዕብራውያን ቅዱስ መጽሐፍ ቀኖና ውስጥ ባለመገኘቱ ከቅዱሳት መጻሕፍት ቍጥር የሚያወጡት ሲኖሩ በሁለተኛው ቀኖናዊ ደረጃ የሚያስቀምጡትም አለ። ቤተ ክርስቲያናችን ግን ቅዱሳት መጻሕፍት ሁሉ በመንፈስ እግዚአብሔር የተጻፉ መሆናቸውን ስለምታምን መጽሐፈ ዮዲትን በተመሳሳይ ቀኖና ከታሪክ መጻሕፍት ቍጥሎ እንዲቀመጥ ተደርጓል። / ፪ጢሞ ፫ ÷ ፲፮ - ፲፯/።

ሐ. መጽሐፈ አስቴር :- መጽሐፈ አስቴር በአርጤክስስ ዘመነ መንግሥት

ከ 486 - 465 ቅድመ ልደተ ክርስቶስ በፋርስ ሀገር የተፈጸመውን የእይሁድ ታሪክ የያዘ መጽሐፍ ነው። ይሁን እንጂ የዕብራውያን መጽሐፈ አስቴር አጭር ወይም ጎደሎ ከመሆኑም በላይ በዕብራውያን መጽሐፈ አስቴር አንድ ጊዜም እንኳን ስመ እግዚአብሔር አልተጠቀሰበትም፣ ሙሉ በሆነው በኢትዮጵያው መጽሐፈ አስቴር ግን ከሃያ አንድ ጊዜ በላይ ስመ እግዚአብሔር ተጠቅሶ ይገኛል። ምክንያቱም ጸሎተ መርዶክዮስንና ጸሎተ አስቴርን አካትቶ የያዘ በመሆኑ ነው ። /ምዕ ፬ ÷ ፲፮ - ፳፯/።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የምትቀበለው መጽሐፈ አስቴር ግን በይዘቱ ሙሉ ነው ። ከፅርዑ መጽሐፈ አስቴርም ጋር አንድ አይነት ነው ። በመሆኑም ቤተ ክርስቲያናችን መጽሐፈ አስቴርን አንድ ሙሉ መጽሐፍ አድርጋ እንጂ ተጨማሪ ወይም ተረፍ በማለት ከሁለት አትከፍለውም።

መ. መጽሐፈ ኢዮብ :- መጽሐፈ ኢዮብ ከብሉይ ኪዳን ቀደምት መጻሕፍት አንዱ እንደሆነና ጻድቁ ኢዮብ ከነኖረበት ዘመን አንጻር ሊታወቅ ተችሏል ። ጻድቁ ኢዮብ በትውልዱ ከአብርሃም አምስተኛ ትውልድ እንደነበር በምዕራፍ ፵፪ ÷ ፲፮ እስከ ፳ ላይ ተወስቷል ። ጻድቁ ኢዮብ የኖረበት ዘመን ዘመነ አበው ሲሆን መጽሐፉም የተጻፈው በዚሁ ዘመን እንደሆነ ይታመናል ። ሀገረ እግዚአብሔር የሆነችው ኢትዮጵያ በቅድሚያ ከተቀበለቻቸው የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት አንዱ መጽሐፈ ኢዮብ ነው።

ይሁን እንጂ የመጻሕፍተ ብሉይት ምሥጢራዊ ትርጓሜ በግእዝና በአማርኛ በቤተ ክርስቲያናችን ሊቃውንት ተመርሖ ልቡና ተተርጉሞ ቃል በቃልና በእጅ ጽሑፍ ተጠብቆ እስከ እኛ ቆይቷል ። ዛሬ ግን የመጻሕፍቱ ፣ ማለትም የብሉይቱ ምሥጢራዊ ትርጓሜ የእጅ ጽሑፍ የታዕካ ነገሥት በአታ ለማርያም የብሉይት መጻሕፍት ሊቅ የነበሩት መጋቤ ምሥጢር ጌራ ወርቅ ጥበቡ ያስተምሩበት የነበረው የብ

ታትሞ ለመምህራንና ለደቀ መዛሙርት እንዲሁም ለሁሉም መፍቀርያና ቅዱሳት መጻሕፍት እንዲዳረስ ለማድረግ በመቻላችን የታሰበውን የሚያስጀምር ፣ የተጀመረውን የሚያስጨርስ ልዑል እግዚአብሔርን እናመሰግናለን።

«በብሔት ለእግዚአብሔር በሰማያት ወሰላም በምድር ሥምረቱ ለሰብእ»

አባ ጳውሎስ

ፓትርያርክ ርዕሰ ሊቃና ጳጳሳት ዘሊትዮጵያ

ሊቀ ጳጳስ ዘአክሱም ወአጫጌ ዘመንበረ

ተክለ ሃይማኖት

፲፱፻፺፰ ዓ.ም.

መጽሐፈ ጠቢት

መቅድም

ጠቢት ማለት ሠናይ ማለት ነው፤ ወርላየ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ ባለው ከመጠብ ብሎ እንዲገኝ፤

ከመ ቀለመ ጸሐፊ ዘጠበጠበ ያለውን ዘሠናየ ብለው እንዲ ተረጉሙ፤ አንድ ም ጠቢብ ማለት ነው፤ ጤት ማለት ጠ ቢብ ማለት እንደሆነ፤ ነገዱ ትውልዱ ከነገደ ንፍታሌም ነው፤ በሀገሩ ሳለ ከዘመዶቹ ተለይቶ በሕግ፣ በአምልኮት ጸንቶ አሥራት በከፊት ቀዳም ያት ያወጣ ነበር፤ ለዕቤራት ለዕጻል ማውታ ዘመድ ይሆና ቸው ነበር፤ ከዓመት ፫ ጊዜ ለገበረ በዓል ይወጣ ነበር፤

ይህም ጠቢት አሥሩ ነገድ ሲማረኩ አብሮ ተማርኮ ሄዷል፤ ጸድቃንን ከኃጥአን ጋር ስለምን ያስማርካቸዋል ቢሉ ስለ ሦስት ነገር፣ ተማር ከው በሄዱበት ሀገር ወደኃ ጤአት፣ ወደጣያት እንዳይ ሄዱ ይመክሯቸዋል፤ ያስተም ሯቸዋልና፣ መስፍንም ሁነው ይገቧቸዋልና እንደ ዳንኤል፣ እንደ መርዶክዮስ፣ እንደ ኤርምያስ፣ እንደሱ መከራም ከበዛ ዘንድ ጸጋ ክብር ይበዛ ልና ጠቢት ተማርኮ በሄደ ጊዜ

ስልምናሶር በወገኖቹ ላይ ሹሞታል፤ ያን ጊዜ ተሹሞ ሳለ በራጊስ ዘሚዶን ከገባኤል ዘንድ አሥር መክሊት ብር አደራ አስቀመጠ፤ ስልም ናሶር ሙቶ ልጁ ሰናክራም ነገሠ፤ ጠቢትን ከሹመቱ ሻረው፤ ወደምድያም መሄድ፣ የማይቻ ለው ሆነ፤ የዚህም የጠቢት ግብሩ የሞተ መቅበር ነበር፤ ከዕለታት አንድ ቀን በበዓለ ጳንጠቆስጤ ልጁን ጠብያን ጠርቶ ሐር አምጽእ ዘረኩበከ እምአኃዊን ቢጸ ነዳያን በንዴት ከተካከሉ ከወንድሞ ቻችን አንድ ሰው አምጣ፣ እስኪመጣ ድረስ እጠብቅሃለሁ አለው፤ ቢሂድ ከወገኖቻቸው አንድ ሰውሙቶ ወድቆ አገኘ፣ ተመልሶ ነገረው፤ እሱም ተነሥቶ ሄደ፤ ራሳውን አንሥቶ ከቤት አግብቶ እጁን ታጥቦ፣ እህል ቀምሶ ዐሐይ ከገባች በኋላ ሂዶ ቀበ ረው፤ ወበይለቲ ሌሊት ቤትኩ ስኩብየ ውስተ ዓረፍት፣ በዚያች ሌሊት ከቅጥሩ ተኝቼ አደርኩ፤ አድሬ ነበር ብትልም ይሆናል፤ ፊቱን ተገልጦ ተኝቶ ሳለ አዕዋፍ ትኩስ ፋንድ ያጣሉ በት፣ ከዓይኑ እንደ ብልዝ ያለ ወጣበት፣ ዓይኑ ጠፋ፣ ወሐናስ ትጸመድ ቤተ አንስት እንዲል፣

ሐና የሙያ እየዋለች፤ የፈጭታ እየፈጨች ስትረዳው ከዕለታት አንድ ቀን ጌቶቿ አንድ ጠቦት ሰጥተዋች ይህ መጣች፤ ወአኃ ዘት ትጽራኅ እንዲል፤ በጊቱ ትጮህ ጀመረ፤ አንድም እሷም በግ አመጣሁ እያለች ቃሏን አሰምታ ተናገረች፤ ወለ፤ እመ ሰረቁዮ አብአዮ ለባዕላ፤ ሰርቀሽ አምጥተሽው እንደሆነ ለባለ ገንዘቡ ሰጪው አላት፤ አይቲ ውእቲ ምጽዋትከ ወጽድ ቅከ በጌነትህ ምጽዋትህ ያዳኑህ ወዴት ነው? ናሁ ተዓውቀ ኩሉ ዘላዕሌከ፤ እነሆ ክፋት ሁሉ ተገለጸብህ አለችው፤ ወአዝዝ ዘይትሚጦ መንፈሰዮ ከመ እሠዓር፤ ከዚህ ዓለም በሞት እለይ ዘንድ ነፍሴን ከሥጋዬ የሚለይ መልአክ እዘዝ፤ እስመ ይኔይ ስኒ ሞት እምሐዩው ክፋ ነገር እየሰሙ ከመኖር ሞት ይሻለኛልና፤ ወበይሉት ዕለት ረከባ ለወለተ ራጉኤል ሣራ፤ በዚህ ቀን የራጉኤልን ልጅ ሣራን ተግዳሮት አገኛት፤ ወተአየራሃ አዕማተ አበሃ፤ ያባቷ ባሮች ተገዳደሯት፤ ወይቤላሃ አተአ ምራኑ እንዘ ይትሐነቀ አምታትኪ፤ ባሎችሽ እየታነቀ እንደ ሞቱ አታው ቂምን እነሆ ሰባት ሰዎች

አግብተውሽ ነበር፤ ወአሐዱ እምኔሆሙ ኢተለወኪ ከነዚህ ሁሉ አንዱ አልተከተለሽም፤ እኛሰ በነዚያ ምክንያት ምን ያህል ያዘንን ይመስልሻል፤ ሐራ ምስሌሆሙ አንችም እንደ ነዚያ በሞት ሂጂ ወኢን ርአይ ወልደ ወወለተ እምኔኪ ካንቺ ወንድ ልጅ፤ ሴት ልጅ ተወልዶ ማየት ይቅርብን አሏት፤ ወሶበ ሰምዓት ዘንተ ተከዘት ጥቀ፤ ይህንን ነገር በሰማች ጊዜ ፈጽማ አዘነች፤ ወይእዜኒ እግዚአ አዕይንትየ ለከ መጠውከከ፤ አቤቱ ዓይነ ልቡናዬ ደነገጠ ልቡናዬን ወዳኝተ መለስሁ፤ ወእብለከ ሠዐረኒ እምን ምድር ከመ አይሰማዕ ትዕይርተ፤ ተግዳሮ ትን እንዳ ልሰማ ከዚህ ዓለም በሞት ለየኝ እልሃለሁ አለች፤ ወተ ሰምዕ ጸሎተሙ ለክልዔ ሆሙ፤ የሁለቱም ልመናቸው ከእግዚአብሔር ዘንድ ደረሰ፤ ወፈነዎ ለሩፋኤል ከመ ይፈውሶሙ ለክልኤሆሙ፤ ሁለቱንም ያድናቸው ዘንድ ሩፋኤልን ሰደደ፤ ወለጠቢትኒ ከመያ ሰስል ጢሰ ዓይነ፤ የጠቢ ትንም በዓይነ ያለ ብልዘን፤ ብግሩን፤ ያጠፋለት ዘንድ፤ ወለሣራኒ፤ ወለተ ራጉኤል ከመ የሀባ ለጠብያ፤ የራጉኤልን ልጅ

ሣራንም ለጠብያ ይሰጣት ዘንድ፤ ወበይሉት ዕለት ተዘከረ ጠቢት በእንተ ብሩር ዘአማ ኅዐነ በነበ ገባኤል፤ በዚያች ዕለት ከገባኤል ዘንድ ያኖረውን የብሩን ነገር አሰበ፤ እኔስ ልሙት ብዬ ለመንሁ፤ ልጄን ጠብያን ጠርቼ ሳልሞት የብሩን ነገር ለምን አልነግረው ልጄ በሞትሁ ጊዜ አክብረህ ቅበረኝ፤ እናትህንም አክብራት፤ በሞተች ጊዜ ከኔ ደርባት፤ ዐቅ ርእስከ አወልድየ እምኩሉ ዝሙት፤ ልጄ ከዝሙት ራስህን ጠብቅ፤ ወቅድም ለከ ነሢአ ብእሲት እምዘርዕ አበዊከ፤ አስቀድመህ ካባቶችህ ወገን ሚስት አግባ፤ ከባዕድ ወገን አታግባ፤ እኛ የደኅች ሰዎች ወገኖች ነንና፤ ወይእዜኒ እነግረከ በእንተ መካልየ ብሩር ዐሠርቱ ዘአዕቀብኩ ነበ ገባኤል፤ ከገባኤል ዘንድ አደራ ያኖርሁት የብሩን ነገር አሁንም እነግርሃለሁ፤ ወአውሥአ ጠብያ ወይቤሎ እገብር አባ ዘእዘዝከ፤ ጠብያ መልሶ እንዲህ አለው፤ አባቴ ያዘዘከኝን ሁሉ አደርጋለሁ፤ ወባሕቱ እፎ እክል ነሢአቶ ለውእቱ ብሩር ዘኢየአምሮ፤ ሀገሩን አላውቅ ሰውን አላውቅ ብሩን ለማም

ጣት እንደምን ይቻለኛል? ወወሀቦ መጽሐፈ፤ ጦማር /ደብዳቤ/ ጽፎ ሰጠው፤ አብርሀ የሚሄድ ሰው ፈልግ፤ ደመወዙን እሰጠዋለሁ አለው፤ ወሐረ ይሕሥሥ ወረከቦ ለሩፋኤል፤ ሰው ሊፈልግ ሂዶ ሩፋኤልን አገኘው፤ መልአክ እንደሆነ አላውቀም፤ ወይቤሎ ትክልኑ ሐዊረ ምስሌየ ራጊስ ዘሚዶን፤ የሚዶን አውራጃ ወደምትሆን ወደ ራጊስ ከኔ ጋራ አብሮ ለመሄድ ትችላለህ? አለው፤ ወይቤሎ ውእቱ መልአክ አሐውር ምስሌከ፤ መልአኩም ይሁን ካንተ ጋራ አብሬህ እሂዳለሁ፤ ጌዳናውንም አውቀዋለሁ፤ ከገባኤል ዘንድ ነበርከ፤ አለው፤ ጠብያም ላባቴ እነግረው ዘንድ ቆየኝ አለው፤ እሱም ሂድ አትዘግይ አለው፤ ወይቤሎ ለአቡሁ ነዋ ረከብኩ ዘየሐውር ምስሌየ፤ አባቴን እነሆ ከኔ ጋራ አብሮኝ የሚሄድ ሰው አገኘሁ አለው፤ ከማን ወገን እንደሆነ አውቅ ዘንድ ጠርተህ አምጣው አለው፤ ጠርቶ አመጣው፤ ወይቤሎ ጠቢት አንተ እኑየ እምአይ ሕዝብ፤ ጠቢትም አንተ ወንድሚ ከማን ወገን ነህ? ሀገርህስ ወዴት ነው አለው፤ መልአኩም ከደመወዜ እንጂ ከሀገሬ፤ ከወገኔ ምን አለህ አለው፤ ወይቤሎ

ረቅድ እነ አንተ እኑዮ
 ዘመደከ፣ ጠቢትም
 አንተ ወንድሜ ዘመድህን፣
 ወገንህን አውቅ ዘንድ እወዳለሁ
 አለው፤ ወይቤሎ አንስ አዛርያ
 ዘመደ አናንያ ዓቢይ እኑከ፤
 የታላቅ ወንድምህ የአናንያ
 ወገን አዛርያ እባላለሁ፤ አንተ
 ወንድሜ ደኅና ነህ አለው፤
 ወአንተ እምነ ዓቢይ ሥርወ
 አንተ፤ አንተስ ከደግ ሰው
 ወገን ነህ አለው፤ ነገር ግን
 የምሰጥህን ደመወዝህን ንገረኝ
 አለው፤ ዕለት ዕለት አንድ
 አንድ ድሪም እንስጥህን አለው፤
 ምግብህን ከልጄ ጋራ ነው፤
 ቢያንስህም እጨምርልሃለሁ፤
 ወይቤሎ አቡሁ ሐር ምስለ
 ዝንቱ ብእሲ፣ ከዚህ ሰው ጋራ
 ሂዱ፣ እግዚአብሔር ጎዳናችሁን
 ያቅናላችሁ፣ መልአኩ አብሯ
 ችሁ ይሂድ አለው፤ ሁለቱም
 ወጥተው ሂዱ፤ ወተለምሙ ከልበ
 ወልደሙ፤ የልጃቸው ውሻ ተከ
 ተላቸው፤ ወበጽሐ ጤግሮስ፣
 ጤግሮስ ደረሱ፤ ጠቢያ ሊታጠብ
 ወደ ወንዝ ወረደ፤ ወሠረረ
 ላዕሌሁ ዓሣ፣ አሣው ተወርውሮ
 መጣበት፤ መልአኩ ይዘህ አው
 ጣው አለው፤ ይዞ አወጣው፤
 ወምትር፣ እረደው፣ አወራር
 ደው ልቡን፣ ጉብቱን፣ ሐሞቱን
 ያዝ አለው፤ ጠቢያም መልአኩን

አንተ ወንድሜ አዛርያ ልቡ፣
 ጉብቱ፣ ሐሞቱ ምን ይሆናል
 አለው፤ መልአኩም ልቡ፣ ጉብቱ
 ሐሞቱ ጋኔን ያደረበት ሰው
 ቢኖር ያጤሱበት እንደሆነ
 ለቅቆት ይሂዳል፤ ሐሞቱ ግን
 ባይኑ ብልዝ፣ ብግር የወጣበት
 ሰው ቢኖር፣ የኳሉት እንደሆነ
 ይድናል፤ ወሶበ ቀርቡ ነበ
 ራጊስ፣ ወደራጊስ በቀረቡ ጊዜ
 አንተ ወንድሜ ዛሬ ከራጊሴል
 ዘንድ እናድራለን፤ ለአንተም
 ዘመድህ ነው፤ ወደ ወለት አሐቲ
 ወስግ ሣራ፣ አንዲት ልጅ
 አለችው፤ ስሟ ሣራ የምትባል
 ሚስት ትሆንህ ዘንድ የሷን
 ነገር ልንገርህ፤ ላንተ ትገባሃ
 ለችና አለው፤ ልጅቱም መልክ
 መልካም ልባም ናት አለው፤
 ጠቢያም አንተ ወንድሜ የእሷን
 ነገር ሰባት ሰዎች እንዳገቧት
 ሁሉም እንደሞቱ ሰምቻለሁ፤
 አሁንም እኔ ላባቴ አንድ ነኝ፤
 እሞታለሁ ብዬ እፈራለሁ
 አለው፤ ወበእንተ ጋኔንስ ኢያላ
 ዝንክ፤ ስለ ጋኔንስ አትዘን፤
 በዚች ሌሊት ላንተ ሚስት
 ሁና ትሰጥሃለችና፤ ወሶበ ቦዕክ
 ውስተ ጽርሕ፣ ወደ ጫጉላ
 ቤት በገባህ ጊዜ ሕራረ ዕጣን
 ጨምረህ ልቡን ጉብቱን አጤ
 ስበት፣ በሽተተው ጊዜ ጋኔኑ
 ይሸሻል አለው፤ ወደኡ ቤተ

ራጊሴል፤ ከራጊሴል ቤት ገቡ፤
 ወተቀበ ለቶሙ ሣራ፤ ሣራም
 ደስ አሰኝታ ተቀበለቻቸው፤
 ደህና ናችሁ፤ አለቻቸው፣ ራጊ
 ሴልም እናንተ ወንድሞቼ ከማን
 ወገንናችሁ አላቸው፤ ወደ ነነዌ
 ተማርከው ከሂዱት ከንፍታሌም
 ወገን ነን አሉት፤ ወንድሜ
 ጠቢትን ታውቁ ታላችሁ
 አላቸው፤ ጠቢያ አባቴ ነው
 አለው፤ ራጊሴልም ተነሥቶ
 ሳመው፤ ወይቤሎ ጠቢያ
 ለአዛርያ፤ ጠቢያ አዛርያን
 እንዲህ አለው፤ አንተ ወንድሜ
 በጉዳና የነገር ሽኝን ነገር
 ተናገር ነገሩ ይለቅ አለው፤
 ራጊሴልም ሰምቶ ብላ፣ ጠጣ
 ደስ ይበልህ፤ አንተ ትወስዳ
 ታለህ አለው፤ ጠቢያም ውል
 እስክታደርግልኝ ድረስ እህል
 አልቀምሰም አለ፤ ወጸውዓለሣራ፣
 ሣራን ጠርቶ እጁን ይዞ ሚስት
 ትሆነው ዘንድ ለጠቢያ ሰጠው፤
 ወሶበ ቦኦ፣ ወደጫጉላው በገባ
 ጊዜ ሕራረ ዕጣኑን ከልቡ፤
 ከጉብቱ ጨምሮ አጤሰው፤
 ወሶበ ዩነም በሽተተው ጊዜ ጋኔኑ
 ሸሸ፤ ወወሠሮ ዝኩ መልአክ፤
 መልአኩ አሥሮ ከመሬት
 ቀበረው ከዚህ በኋላ ራጊሴልም
 ሂዶ መቃብር ቆፈረ፤ ወይቤላ
 ለዕድና ብእሲቱ፤ እድና ሚስቱን
 እንዲህ አላት፣ ሙቶም እንደ

ሆነ እንቀብረው ዘንድ አንዲት
 ብላቴና ስደጂ አላት፤ ያቺም
 ብላቴና ተመልሳ ሁሉም ደኅና
 ናቸው ብላ ነገረቻቸው፤ እግዚ
 አብሔርን አመሰገኑ፤ ወእምዝ
 አዘዘሙ ይድፍኑ መቃብረ፤
 ከዚህ በኋላ መቃብሩን ይደፍኑ
 ዘንድ ባሮቹን አዘዛቸው፤
 ወእምዝ ገብረ ሎሙ በዓለ
 ዐሠረ ወረቡዐ መዋዕለ፤ ከዚህ
 በኋላ አሥራ አራት ቀን በዓል
 አደረገላቸው፤ ፍፋኤልም
 ከገባኤል ዘንድ ብሩን አመጣ፤
 በዓሉ ከተፈጸመ በኋላ ጠቢያ
 ራጊሴልን ስደደኝ ልሂድ
 አለው፤ ከዬት ቢለው ከአባቴ
 አለው፤ እኔስ አባትህ አይደለ
 ሁም፤ ከዚህ አትኖርም አለው፤
 ለእናት ለአባቴ አንድ ነኝ፤
 እኔን ከአጡ ያረጀ ሰውነታ
 ቸው በኋዘን ሳለ ወደ መቃብር
 ይወርዳል አለው፤ ራጊሴልም
 ሚስቱ ሣራን እኩሌታ ገንዘቡን
 ሰጥቶ መርቆ ሰደደው፤ ወእምዝ
 ይቤሎ ፍፋኤል ለጠቢያ፣ ከዚህ
 በኋላ ፍፋኤል ጠቢያን እንዲህ
 አለው፤ አባትህን በንዴት
 በዕውርነት እንደተውኸው
 አታውቅም አሁን፤ ከሚስትህ
 ተቀድመን ሂደን ቤቱን እናዘ
 ጋጅ፤ ሐሞቱን ያዝ አለው፤
 ወይቤሎ ፍፋኤል እነ አአምር
 ከመ ይትከሡት አዕይንቲሁ

የባትሀ ዓይኖች እንዲ
 አውቃለሁ፤ አንተ ግን
 ዓይኑን ካለው፤ ወሶበ ተኩሕለ
 የሐሰ፤ በተካለ ጊዜ ዓኑን
 ያሸዋል፤ ብልዙ፤ ብግሩ ይቀረ
 ፋል፤ ይገፈፋል አለው፤ ሐና
 ሔዳ ልጅህ መጣ አለችው፤
 ጦቢት ሲወጣ ተሰና ክሎ
 ወደቀ፤ ጦቢያ ፈጥኖ ሂደ፤
 አንገቱን ቀና አድርጎ ካለው፤
 በካለው ጊዜ ዓይኑን አሸው፤
 ብልዙ፤ ብግሩ ተቀረፈለት፤
 ተገፈፈለት የልጁን አንገት
 አቅፎ አለቀሰ፤ ከዚህ በኋላ
 ጦቢት ጦቢያን ጠርቶ ርኢ
 ሎቱ ወልደየ፤ ልጄ የዚያን
 ሰው ደመወዙን እወቅለት
 አለው፤ ጦቢያም እኔ ካመጣ
 ሁት ገንዘብ እኩሌታውን ቢወስ
 ደው አይገዳም አለው፤ መልአ
 ኩንም ጠርቶ ካመጣችሁት
 ገንዘብ እኩሌታውን ውሰድ
 አለው፤ ወጸውም ፍፋኤል
 ለክልሌሆሙ ሁለቱንም ጠርቶ
 እንዲህ አላቸው እግዚአብሔ
 ርን አመስግኑት፤ ለሱ ተገዙ
 ስሙን አመስግኑት፤ ወንግሩ
 ግብር፤ ሥራውን በክብር
 ተናገሩ፤ ወአርእዩ፤ ሥራውን
 አክብራችሁ ግለጡ፤ ወናሁ
 ኢየሱስን እምኔክሙ ኩሎ
 ነገረ፤ ነገሩን ሁሉ ከናንተ
 አልሰውረውም፤ ወእቤ ለክሙ

ከመ ምሥጢረ መንግሥት
 ሠናይ ለኃቢዕ፤ የቤተ መንግ
 ሥትን ምሥጢር መሠወር
 ደግ እንደሆነ፤ የእግዚአብ
 ሔርን ሥራ ግን አክብሮ
 መግለጽ እንዲገባ እነግራች
 ኋለሁ፤ ወይእኔን አመ ጸለ
 ይክሙ አንተ ወሣራ መርዓትከ
 እነ አባእኩ ተገካሪ ስእለት
 ክሙ፤ አሁንም ሣራና አንተ
 በለመናችሁ ጊዜ የልመናች
 ሁን መታሰቢያ ወደ ጌታ አቀረ
 ብሁ፤ ወአንተኒ አመ ትቀብር
 አብድ ንተ፤ አንተም ሬሳ
 ትቀብር በነበረ ጊዜ በረድኤት
 አብሬህ ነበርሁ፤ ወእግዚአብ
 ሔር ፈነ ወኒ ከመ እፈውስከ፤
 አድንህ ዘንድ እግዚአብሔር
 ላከኝ፤ ወለሣራኒ ከመ እናዘዘ
 ኃዘና፤ የሣራንም ኃዘኗን
 አርቅላት ዘንድ ሰደደኝ፤ እነ
 ውእቱ ፍፋኤል መልአክ አሐዱ
 እምነ ጌቱ ቅዱሳን መላእክት፤
 ከጌቱ ሊቃነ መላእክት እንዱ
 ፍፋኤል እኔ ነኝ፤ ወሰሚያሙ
 ዘንተ ክልሌሆሙ ወድቁ በገጸሙ
 ሁለቱም ይህን በሰሙ ጊዜ
 በግምባራቸው ፍግም ብለው
 ወደቁ፤ ወይቤሎሙ ኢትፍርሁ፤
 አትፍሩ ፈጣሪያችሁ እግዚአብ
 ሔርን አመስግኑ፤ እስመ አኮ
 ሊተ አኩቴት፤ ለኔ ምስጋና
 የሚገባኝ አይደለምና፤ አላ

ፈቃዱ ለአምላክክሙ አምጽ
 አኒ፤ የፈጣሪያችሁ ፈቃዱ
 አመጣኝ እንጂ፤ ወአንሰ አስተር
 አይኩ ክሙ፤ እኔ ታየኋችሁ
 እናንተም መልኬን አያችሁት፤
 ከናንተ ጋራ ይረባኛል፤ ይጠቅ
 መኛል ብዬ አልበላሁም፤ አልጠ
 ጣሁም፤ ወይእኔን እመኑ በእግ
 ዘአብሔር፤ በእግዚአብሔር
 እመኑ፤ እኔ ወደላከኝ እሂዳ
 ለሁና፤ ወመጸእኩ እጽሐፍ
 እሎንተ ኩሎ፤ ይህን ሁሉ
 እጽፍ ዘንድ መጣሁ፤ ወሶቤሃ
 ተንሥእ ወሐረ፤ ያን ጊዜ
 ተነሥቶ ሂደ፤ ወኢርእይዎ
 እንከ፤ ዳግመኛ አላዩትም፤
 ወበእንተ ዘአስተር አየሙ
 መልአክ እግዚአብሔር፤
 መልአክ እግዚአብሔር ስለታ
 ያቸው፤ ወጸለየ ጦቢት ጸሎተ
 ትፍሥሕት ተናገረ ሲል ነው፤
 ጦቢትም ደስ የሚያሰኝ ጸሎት
 ተናገረ፤ ወይቤ ይትባረክ እግዚ
 አብሔር ዘውእቱ ሕያው
 ለዓለም፤ ለዘለዓለሙ ሕያው
 ሆኖ የሚኖር እግዚአብሔር
 ይክበር ይመስገን እያለ ብዙ
 ምስጋና ተናገረ፤ ወእምዘ
 አርመመ ጦቢት እምነበ
 ይጼሊ፤ ከዚህ በኋላ ጦቢት
 ጸሎቱን ተወ፤ ሻወጅቱ ዓመት
 ሎቱ አመ የጋጉል አዕይንቲሁ፤
 ዓይኑም በጠፋ ጊዜ ሃምሳ

ስምንት ዘመን ሁኖት ነበረ፤
 ወእምድኅረ ሻወጅቱ ዓመት
 ርእየ ከኃምሳ ስምንት ዘመን
 በኋላ አየ፤ ወገብረ ምጽዋተ፤
 ምጽዋቱን መጸወተ፤ ወወሰከ
 ዓዲ ፈሪሆቶ ለእግዚአብሔር፤
 ዳግመኛ እግዚአብሔርን ፈጽሞ
 ፈራው፤ ወይእኔን ጸእ ወልድየ
 እምነ ነነዌ እስመ በግብር
 ይከውን ዘነበበ ዮናስ ነቢይ፤
 ዮናስ የተናገረው ነገር አይቀር
 ምና ልጄ ከነነዌ ውጣ፤ ወአንተ
 ዕቀብ ሕገ ወትእዘዘ፤ አንተም
 ሕጉን ትእዘዙን ጠብቅ፤ ወቅብ
 ረኒ በሠናይ፤ አክብረህ ቅብረኝ
 እናትህንም ከኔ ደርባት፤ ወይእ
 ኔ ወልድየ ርኢ ከመ ታድኅን
 ምጽዋት፤ አሁንም ልጄ ምጽ
 ዋት ለሚያደርጓት ሰዎች ከሞተ
 ሥጋ፤ ከሞተ ነፍስ እንድታ
 ድን እወቅ፤ ወከመዘ ብሂሎ
 ሞተ ጦቢት፤ ጦቢት ይህንን
 ተናግሮ ሞተ፤ ወወጽአት መን
 ፈሱ፤ ነፍሱ ከሥጋው ተለየች፤
 ምእት ወሃምሳ ወስመንቱ ዓመት
 ሎቱ፤ በሞተ ጊዜ መቶ ሃምሳ
 ስምንት ዘመን ሁኖት ነበር፤
 ወቀብርዎ በክብር፤ አክብረው
 ቀበሩት፤ እናቱ ሐናም በሞተች
 ጊዜ ጦቢያ ካባቱ ደረባት፤
 ከዚህ በኋላ ጦቢያ ልጆቹን
 ሚስቱን ይዞ ከራጉኤል ዘንድ
 ወደባጥና ሂደ፤ ራጉኤልም፤

እድናም ሞቱ ቀበራቸው፤ ወሰምዑ ናቡከደነዖር ወአሕሻ ዊርስ ሙስናሃ ለነነዊ ወተራ ሥሐ፡ ናቡከደነዖርና አሕሻ ዊርስ የነነዊን ጥፋት ሰምተው ደስ አላቸው፤ ወሞተ ጠብያ በጀወ ጅወጂ ዓመት፤ ጠብያም በመቶ ሃያ ሰባት ዓመቱ ሞተ፤ አክብረው ቀበሩት ይህም ተጻፈ፡ ተጽፎ ሲነበብ፤ ሲተረ ጎም ከነቢያት እስከ ሐዋርያት ደረሰ፤ ሐዋርያት ለቀሌምንጦስ ሰማንያ አንዱን መጻሕፍት ቈጥረው ሲሰጡት አንድ መጽሐፈ ጦቢት ብለው ቆጥረው ሰጥተውታል፤ ይኸም ለከንቱ አልተጻፈም፤ እኛ ልንገሠጽ በት፤ እኛ ልንመከርበት ነው፤ ወኩሉ ዘተጽሕፊ ለተግሣጸ ዘአነ ተጽሕፊ ከመ በትዕግሥ ትኑ ወበተወክ ሎተ መጽሐፍ ንርከብ ተሰፋነ እንዲል፡ ይህ አርእስት ነው፤ ሁለሱም እት ለመጻሕፍት አርእስት ሲሰጡ አርእስት ሰጥተውታል፤ ነገሩን መጽሐፈ ነገሩ ለጦቢት ብሎ ያመጣል።

ምዕራፍ ፩

፩፡ መጽሐፈ ነገሩ ለመጠይ ወልደ ጦቢት፤ መጽሐፈ ነገሩ ለጦቢት አበ ጠብያ ሲል ነው፤ የጠብያ አባት

ጦቢት የተናገረው ነገር ይህ ነው፡ አንድም እንዳለበት ይሆናል፤ የጦቢት ልጅ ጠብያ የተናገረው ነገር ይህ ነው፤ በውስጡ የሱ ነገር አለበትና፤ ወልደ ገባኤል፤ ጦቢትን የገባኤል ልጅ አለው፤ ዘእምን አሳሔል፤ ገባኤልን ከአሳሔል የተወለደ፤ ዘእምንገዳ ንፍታሌም፤ አሳሔልን ከነገዳ ንፍታሌም የተወለደ አለው፤ ፪፡ ዘተዲወወ በመዋዕል አኔሚሴር ንጉሠ ፋርስ፤ በፋርስ ንጉሥ በአኔሚሴር ዘመን የተማረከ፤ ዘእምታቢስ እንተ እምየማና ለቃዴስ፤ የቃዴስ ቀኝ ከምትሆን ከታቢስ የተማረከ፤ ዘእንተ ንፍታሌም ዘገሊላ፤ የገሊላ ክፋይ ከምትሆን ከንፍታሌም ዕጣ የተማረከ፤ እንተ መልዕልተ አሴር፤ ገደላን ከነገዳ አሴር ዕጣ በላይ ያሉት አላባት፤ ፫፡ እነ ጦቢት ለጦቢት ጽድቅ ሐርኩ፤ እኔ ጦቢት በእውነተኛ ሕግ ጸንቼ ኖርሁ፤

ወበርትዕ ሐዋውኩ በኩሉ መዋዕል ሕይወትየ፤ ባለ በዘመኔ ሁሉ በቀና ሕግ ጸንቼ ኖርሁ፤ ምንው ይኸማ ትምክህት አይሆንበትም ቢሉ አይሆንበትም፤ አብነት ለመሆን ነው፤ ዕቀባ ለነፍስየ እስመ የዋህ አነ እንዳለው ያለ ነው፤ ወምጽዋትየኒ ብዙኃ ገበርኩ ለአኃውየ ወለሕዝብየኒ እለ ሐሩ ምስሌየ ብሔረ ፋርስ ውስተ ነዌ፤ በፋርስ ወዳለች ወደ ነነዌ ከኔ ጋራ ለሄዱ ለወገኖቼ፤ ለወንድ ሞቼ ብዙ ምጽዋትን ሰጠሁ፤ ፬፡ ወእንዘ ሀሎኩ ምስል ደቂቀ እስራኤል በብሔርየ እንዘ ንዑስ አነ፤ እኔ ሕፃን ሳለሁ በሀገራ ከእስራኤል ልጆች ጋራ ሳለሁ፤ ወኩሉ ሕዝበ ንፍታሌም ወአቡየ ከህዱ፤ የንፍታሌም ወገኖች አባቴን በደሉ፤ እምን ኢየሩሳሌም እንተ ኃረይዋ እምን ኩሉ እስራኤል፤ እስራኤል ከሀገሩ ሁሉ ከመረጧት ከኢየሩሳሌም ሥርዓት ወጥተው በደሉ፤ ከመ ይሁው ውስቴታ ኩሉ እስራኤል፤ እስራኤል ይሠውባት ዘንድ ከመረጧት ወጥተው፤

ወተቀደሰ ጽርሐ መቅደሱ ለልዑል፤ ወእምዘ ተቀደሰ ሲል ነው፤ የልዑል የእግዚአብሔር ማደሪያ ከምትሆን ከከበረች ከቤተ መቅደስ ሥርዓት ወጥተው በደሉ፤ ወተሕንዐ ሎሙ ለትውልድ ዘለዓለም፤ ለዘለዓለሙ ለልጅ ልጅ ሊሆን ከተሠራላቸው ከቤተ መቅደስ ሥርዓት ወጥተው በደሉ፤ ፭፡ ወኩሉ ሕዝብ እለ ክህዱ ሦዑ ለበዓል፤ ከሕጉ ከሥርዓቱ የወጡ ሕዝቡም ለጣዖት ሠዉ፤ ወለደማሊ፤ ለአንበሳ ምስል ሠዉ፤ ወቤተ ንፍታሌምኒ፤ የንፋታሌም ወገኖች፤ ወቤተ አቡየ ኅብሩ ምስሌሆሙ፤ የንፍታሌም ወገኖችና የአባቴ ወገኖች ከነዚያ ጋራ ተባበሩ፤ ፮፡ ወአነ ባሕተትየ መብዝገቶ አሐውር ኢየሩሳሌም አመ በዓላት፤ በበዓለ መጸለት፤ በበዓለ ሠዊት፤ እኔ ብቻዬን ብዙ ጊዜ ወደ ኢየሩሳሌም እሄድ ነበር፤

በከመ ጽሑፍ ለኮሎ ኦስቶሎስ ወስተ ትእዛዝ ዘለዓለም፤

በኦሪት ለእስቶሎስ ለያስተርኢ ተባዕትከ ሠለስተ ጊዜያተ ለለዓመት ተብሎ እንደተጻፈ፤

እምነ ተዳሚት ዘቀረጽኩ እወስድ ሎሙ ለካህናት ለደቂቀ ኦሮን፤

ለናለ የተደራረበ ነው፤ ለእስቶሎስ ለርቱዓነ ልብ እንዲል፤ መጀመሪያ የሸለትሁትን ለሚያ ገለግሎ ለኦሮን ልጆች እወስድ ላቸው ነበር፤

ኅብ ምስጋና ኮሎ እክለ፤

እህሉንም ወደምስጋና አቀርብ ነበር፤

ኧ፡ ወተዳሚ ኮሎ ዓሥራት እሁብሙ ለደቂቀ ኦሮን እል ይመዳ ኢየሩሳሌም፤

ከዓሥራቱ የሚቀድም ቀዳም ያቱን በኢየሩሳሌም ለሚያገለግሉ ለኦሮን ልጆች እስጣቸው ነበር፤

ወዘዳግመ ዓሥራተ እዓሥር፤

የሁለተኛውን ዘመን ዓሥራት ከፍዬ፤

ወአስተዋጽኦ ምጽዋተ፤

ምጽዋት የሚሆነውን አወጣጥኜ፤

ወአሐውር ኢየሩሳሌም በበዓመት፤

በዓመት በዓመት ወደ ኢየሩሳሌም እሂድ ነበር፤

እንድም ዘቀዳሚ ዓሥራተ እሁ ይጥ ወዘዳግመ ዓሥራተ እወ

ስድ ወአስተዋጽኦ ምጽዋተ ወአሐውር ኢየሩሳሌም ይላል፤ የመጀመሪያውን ዘመን፤ የሁለተኛውን ዘመን ዓሥራት አቅን

ተው ወርቁን ይዘው ይሂዳሉ፤ የሦስተኛውን ዘመን ግን እህሉን ጭነው ይሂዳሉና እንዲህ አለ፤

፰፡ ወግልስተ እሁብ ለነዳያን፤ የሦስተኛውን ዘመን ለነዳያን እስጠው ነበር፤

በከመ አዘዘት ዲቦራ እሙ ለአቡየ፤ ያባቴ እናት ዲቦራ እንዳዘዘች፤

እስመ ዕንላ ማውታ ኅደጉኒ አቡየ ወእምየ፤

እናት አባቴ በድህነት ትተው ኛልና፤

፱፡ ወአመ ኮንኩ ብእሴ ነግእኩ ሊተ ብእሴተ እምነ አዝማድየ፤

በጉለመስሁ ጊዜ ከዘመዶቹ ወገኖች ማስት አገባሁ፤

ወወለድኩ እምነሃ ጠብያሃ፤ ከሷም ጠብያን ወለድኩ፤ ጠብያ ማለት ዕውብ ጸዳል ማለት ነው፤

፲፡ ወአመ ተዓወወ ነንዌ ኮሎሙ አኃውየ ወአዝማድየ፤

ወንድሞቹ ዘመዶቹ ወደ ነንዌ ተማርከው በሂዱ ጊዜ፤

በልዑ እምነ እክለ አሕዛብ፤ ከአሕዛብ እህል በሉ፤ አንድም

ተረፈ መስጋታ ጣዖቱን በሉ፤

ከሹሙቴ ሻረኝ፤

፲፩፡ ወአንሰ ዓተብኩ ነፍስየ ከመ ኢይብላዕ፤

እኔ ግን ተረፈ መስጋታ፤ ጣዖቱን እንዳልበላ ሰውነቴን ጠብቅሁ፤

፲፪፡ እስመ እዚካር ለእግዚአብሔር በኮሎ ልብየ፤

በፍጹም ልብናዬ እግዚአብሔርን አስቤዋለሁና፤

፲፫፡ ወወሀብኒ እግዚአብሔር ገጸ ወሞገሰ በቅድመ አኔሚሴር፤

እግዚአብሔርም በአኔሚሴር ፊት ፍጹም ባለሚልነትን ሰጠኝ፤

ወሚመኒ መጋቤሁ፤

በወገኖች ላይ ሾመኝ፤

፲፬፡ ወሐርኩ ምድያም፤

ወደ ምድያም ሂድሁ፤

ወአዕቀብክዎ ለገባኤል በብሔሪ ራጊስ ዘምድያም ፲ተ መካልየ ብሩር፤

በምድያም አውራጃ በምትሆን በራጊስ ዐሥር መክሊት ብር ለገባኤል አደራ ሰጠሁት፤

፲፭፡ ወአመ ሞተ አኔሚሴር ነግሠ ሀየንቴሁ ሰናክሬም ዘእኩይ ምግባክ፤

አኔሚሴር በሞተ ጊዜ ስለርሱ ፊንታ ግብሩ ክፉ የሆነ ሰናክሬም ነገሠ፤

ወሠዐረኒ፤

ከሹሙቴ ሻረኝ፤

ወአክህልኩ ሐዋሪ ምድያም፤

ወደ ምድያም መሃድ አልተቻለኝም፤

፲፮፡ ወበመዋዕል አኔሚሴር ብዙኃ ምጽዋተ ገበርኩ ለአኃውየ፤

በአኔሚሴርም ዘመን ለወንድሞቼ ብዙ ምጽዋት ሰጠሁ፤

፲፯፡ ወእክልየኒ መሀብኩ ለርጉባን፤ እህሌንም ለተራቡ ሰዎች ሰጠሁ፤

ወልብስየኒ ለዕሩቃን፤

ልብሴንም ለተራቆቱ ሰዎች ሰጠሁ፤

ወእመቦ ዘርእኩ እምነገብየ ምውተ ግዱፊ ኅብ ዓረፍት በነጻ እቀብሮ፤

ከወገኖቼ ሙቶ ካደባባይ የወደቀ ሰው ያየሁት ቢኖር በነንዌ እቀብረው ነበር፤ ይህ የቀደመ ግብሩ ነው፤

፲፰፡ እመቦ ዘቀተለ ሰናክሬም ንጉሥ አመ አተወ እምይሁዳ እንዘ ይጉይይ፤

ሰናክሬም ሸሸቶ ከይሁዳ በተመ ለሰ ጊዜ የገደለው ሰው ቢኖር፤

ወአነ ቀበርክዎሙ ጽሚተ፤

ተሰውራ እቀብራቸው ነበር፤

እስመ ብዙኃነ ቀተለ በመዓቱ፤

እሱ የኔን ወገን ቢያጠፋ እኔ የእሱን ወገን አላጠፋም? ብሎ ተቆጥቶ ብዙ ሰው አጥፍቷልና፤

ወኃሠሠ ንጉሥ አብድንቲሆሙ ወኢረከቦሙ፤

ንጉሥ ሬሳቸውን ፈለገ፤ አላገኛቸውም፤

፲፱፡ ወሐረ ኦሐዱ እምሰብአ ነነዌ ኅብ ንጉሥ፤

ከነነዌ አንድ ሰው ከንጉሥ ዘንድ ሄደ፤

ወአስተዋደዩ ከመ እነ ቀበርክ ምሙ፤

እኔ እንደቀበርካቸው ነግሮ አጣላኝ፤

ወተኅባዕኩ ሶባ አእመርኩ ከመ ይፈ ትዱ ይቅትሉኒ፤

ይገድሉኝ ዘንድ እንደወደዱ ባወቅሁ ጊዜ ተሰወርሁ፤

ወፈሪህዩ ተግላሥኩ፤

ፈርቼ ሸሸሁ፤

፳፡ ወሶባ ኃጥኡኒ በርበፋ ኩሎ ንዋይዩ፤

ባጡኝ ጊዜ ገንዘቤን በዘበዙ፤

ወአልቦ ዘአትረፉ ሊተ ዘእንባላ ሐና ብእሲትዮ፤

ከሐና በቀር ከገንዘቤ ያስቀሩ ልኝ የለም፤ አንድም አግብኡ ሊተ ሐናሃ ይላል፤ ሐና ሳትቀር፤

ወጡብዩ ወልደዮ፤

ከልጄ ከጡብዩ በቀር፤ አንድም ጡብዩ ሳይቀር፤

፳፩፡ ወኢወግእኩ ሃምሳ ወሐምስተ መዋዕል፤

ሐምሳ አምስት ቀን ከተሠ ወርሀብት አልወጣሁም፤

እስከ አመ ቀተልዎ ክልኢሆሙ ደቂቁ ወገዬ ውስተ አራራት፤

አስራ ስምንት እልፍ፤ ከአምስት ሸህ ሰው አጥፍቶ መጥቶ በማን ሊነግሥ ነው ብለው ሁለቱ ልጆቹ ገድለውት ወደ አራራት እስኪሄዱ ድረስ አልወጣሁም፤

አራራጥም ይላል፤ ጐዬ ባለው ጐዩይኩ ይላል፤

ወነግሠ አስራዶን ወልዱ ህዩንቴህ፤ ልጁ አስራዶን ስለ እርሱ ፋንታ ነገሠ፤ ይህ ከነገር ያልገባ ነው፤

ብዙ ስም አለው፤ ሆነ ሐርድን አስበ ቀፈት ንዑስ ሰናክሬም ይለዋል፤

ወሚሞ ለአካኪሮን ወልደ አሳሌል ወልደ እኅዩ ላዕል ኩሎ ቤተ አቡሁ፤

የወንድሜ የአሳሌልን ልጅ አካኪሮስን ባባቱ ወገኖች ላይ ሾመው፤

ወላዕል ኩሎ ሥርዓቶሙ፤

በሥርዓተ ክህነት ላይ ሾመው፤

፳፪፡ ወሰአሎ በእንቲአዩ አካኪሮን፤

አካኪሮን ስለኔ ለመነው፤

ወአዕተወኒ ውስተ ነነዌ፤

ወደ ነነዌ መለሰኝ፤

ወአካኪሮን ዘላዕልሁ ማኅተም፤

የንጉሥ ማኅተም በእጁ ያለ አካኪሮን፤ አንድም ማሕተተ ይላል፤ ምርመራ ያለው፤

ወግዕዓ ቤቱ፤

የቤቱ ገንዘብ ሁሉ በጁ ያለ አካኪሮን፤

ወሚመ ዳግመ አክሮንድስ፤

ዳግመኛ አክሮንድስን ሾመ።

ምዕራፍ ፪

፩፡ ወሶባ አተውኩ ቤትዮ፤

ብሔርዮ ሲል ነው፤ ወደሀገሬ በተመለስሁ ጊዜ፤

አግብኡ ሊተ ሐናሃ ብእሲትዮ፤

ሚስቴን ሐናን መለሱልኝ፤ ወጦ ብዩሃ ወልደዮ ልጄን ጡብዩንም መለሱልኝ፤

በዕለተ በዓለ ጳንጠቄስጤ ቅድስት፤

ክብርት የምትሆን በዓለ ጳንጠ ቄስጤን በሚያከብሩባት ቀን፤

ሳብዕ ስንበት፤

በሰባተኛው ሰባዔ፤

ገብሩ ላዕልዮ ሠናዮ፤

ሰኔ በኅ ነገር አደረጉልኝ፤

ወረፈቁ እብላዕ፤

እስላ ዘንድ ተቀመጥሁ፤

፪፡ ወርኢኩ ከመ መስዩ በሕቁ፤

ፈጽሞ እንደመሸ አይቺ፤

ወእቤሎ ለወልደዮ ሐር አምጽእ ዘረኩበከ እምአኃዌነ ቢጸ ነዳዩን፤

ዕደወ ነዳዩነ ሲል ነው፤ ችግረኞችን ሰዎች አምጣ፤

አንድም በችጋር የተካከሉ ድኑችን አምጣ አልሁት፤

እስመ ተዘከርክዎ ለእግዚአብሔር፤

እግዚአብሔርን አስቤዋለሁና፤

እጸንሐክ እስከ ትገብእ፤

እስክትመለስ ድረስ እጡብቅ ሃለሁ አለው፤

፫፡ ወሶባ ገብአ ወይቤለኒ፤

በተመለስ ጊዜ እንዲህ አለኝ፤

አባ ረከብኩ አሐደ እምሕዝብ፤

አባቴ ከወገኖቻችን አንድ ሰው አገኘሁ፤

ወግዱፍ በድኑ ውስተ ምሥደጥ፤

ሬሳው ባደባባይ ወደቋል አለ፤

፬፡ ወእነሂ ተንግእኩ ዘእንባላ እጥ ም እክል፤

እኔም እህል ሳልቀምስ ተነሥቼ፤

ወአባዕክዎ ውስተ አሐዱ ቤት እስከ የዓርብ ፀሐይ፤

ፀሐይ እስቲገባ ድረስ ካንዱ ቤት ውስጥ አስገባሁት፤

፩፡ ወገባዕኩ ውስተ ቤትዮ፣
 ወደቤቴ ገባሁ፤
 ወተሐውብኩ ወበላዕኩ እክልዮ በኃዘን፣
 ታጥቤ እያዘንሁ እህሉን በላሁ፤
 ፯፡ ወተከከርኩ ዘይቤ አሞጽ ይትመ
 የጥ በዓላቴክሙ ውስተ ላህ፣
 አሞጽ በዓለ መጸለት በዓለ
 ሠዊት ወደኃዘን ይመለሳል
 ያለውን አሰብሁ፤
 ወኩሉ ትፍሥሕትክሙ ውስተ
 ብካይ፣
 ደስታችሁ ሁሉ ወደ ለትሶ ይመ
 ለሳል ያለውን አሰብሁ፣
 ፮፡ ወእምዝ በከይኩ፣
 ከዚህ በኋላ አለቀሰሁ፤
 ወሶበ ዓርበ ፀሐይ፣
 ፀሐይ በገባ ጊዜኔ
 ሐርኩ ወከረይኩ ወቀበርክዎ፣
 ሃጂ መቃብር ቆፍሬ ቀበርኩት፤
 ፷፡ ወሰሐቁ ላዕሊዮ ሰብእ ብሔር
 ወይቤሉ፣
 በኔ ላይ ሳቁ፣ እንዲህ አለ፡፡
 አይፈርህኑ ዝንቱ አይቅትልዎ በእ
 ንተ ዝንቱ ግብር፣
 ስለዚህ ነገር እንዳይገደሉት
 አይፈራምን፤
 እስመ ይተብሮሙ ለእል ተተለንጉሥ፣
 ንጉሥ የገደላቸውን ይተብራ
 ቸዋልና፤

፱፡ ወበይላቴ ሌሊት ቤትኩ ስኩብዮ
 ውስተ ዓረፍተ ዓዕድ፣
 በዚያች ሌሊት ከቅጽሩ ተኝቼ
 አደርሁ፤ አንድም ስዑብዮ ይላል፤
 የተዳደፍሁ ሁኔ አደርሁ፤
 ወክሙት ገጽዮ፣
 ፊቴ ተገልጦ ነበር፤
 ፲፡ ወኢያላመርኩ ከመ ሱቱ አዕዋፍ
 ውስተ ዓረፍት፣
 በቅጽሩ አዕዋፍ እንዳሉ አላወቅ
 ሁም ነበር፤
 ወእዝ ከሙት ገጽዮ አኩራላ እልክቱ
 አዕዋፍ ውዑዮ ውስተ አዕይንትዮ፣
 ፊቴ ተገልጦ ሳለ አዕዋፍ ትኩስ
 ፋንድያ ባይኔ ሳይ ጣሉብኝ፤
 ወወጽኢ ጢስ ውስተ አዕይንትዮ፣
 በዓይኔ ብልዝ ወጣብኝ፤
 ወሐርኩ ንበ ዓቀብተ ሥራይ፣
 ወደባለ መድኃኒቶች ሂድሁ፤
 ወአልሶ ዘበተኝ፤
 የረባኝ የጠቀመኝ የለም፤
 ወእካኪርስ ይሰልዮኒ እስከ አመ
 ሐርኩ ኤልማድያ ባሕቲትዮ፣
 ብቻዬን ኤልማድያ እስክሂድ
 ድረስ እካኪርስ ይመግበኝ ነበር፤
 ፲፮፡ ወሐናሰ ትመድቤተ አንስት፣
 ሐና ግን እመቤቶቼን ታገለ
 ግል ነበር፤

፲፪፡ ወልእኩት ንበ አጋዕዮ፣
 ከጌቶቼ ዘንድ ላከኝ፤
 ወወሀባሃ እግንቱሂ መሐስዓ፤
 እነዚያም ደመወዛኝ አንድ ጠቦት
 ሰጧት፤
 ወአምጽአት ንቤዮ፣
 ወደኔ አመጣቻት፤
 ፲፫፡ ወሶበ መጽአት ንቤዮ፣
 ወደኔ በመጣች ጊዜ፤
 አካት ትጽራህ፤
 በጊቱ ትጮህ ጀመር፤ አንድም
 ሐና በግ አመጣሁ እያለኝ፤
 ወእቤላ እምአይቴ ዛቴ መሐስዕ
 ይችን ጠቦት ከወዴት አመጣ
 ሻት አልኳት፤
 ወለእመ ስረቄዮ አግብኢዮ ለባዕሉ
 እስመ ኢኮነ ጽድቀ በሊዕ ዘስርቅ፤
 የተሰረቀ ገንዘብ መብላት
 አይገባምና ለባለቤቱ መልሻ
 አልኳት፤
 ፲፬፡ ወትቤሊኒ ጸግውኒያ ሀዩንተ
 አሰብዮ፣
 ስለደመወዜ የሰጡኝ ነው
 አለኝኝ፤
 ወኢአመንክዎ፤
 እኔ ግን አላመንኳትም፤
 ወእቤላ አግብኢ ለባዕሉ፣
 ለባለገንዘቡ መልሻ አልኳት፤

ወብዙኃ ተገአዝኩ ምስሌሃ፣
 ከሷ ጋራ ብዙ ተከራከርሁ፤
 ወአውሥአት ወትቤሊኒ፣
 መለሰች እንዲህ አለኝኝ፤
 አይቴ ወእቱ ምጽዋትክ ወጽድቅክ፣
 ምጽዋትህ በጎነትህ ወዴት ነው
 አለኝኝ፤
 ናሁ ኩሉ ተአውቀ ዘላዕሊክ፣
 እነሆ ክፋትህ ሁሉ ተገለጸብህ።

ምዕራፍ ፫

፩፡ ወተከዝኩ በሕማዮ፣
 በመከራዬ አዘንሁ፤
 ወጸለይኩ ወበከይኩ፣
 አልቅሼ ለመንሁ፤
 ፪፡ ወእቤ ጻድቅ አንተ እግዚአ፣
 አቤቱ አንተ ቸር ነህ አለሁ፤
 ወኩሉ ፍናዊክ፣
 ሥራህ ሁሉ የቀና ነው፤
 በምሕረት ወበፍትሕ፣
 በይቅርታ በፍርድ የቀና ነው፤
 በርትዕ ወበጽድቅ ትኬንን ዓለመ፣
 በእውነት ነገር፣ በቀና ነገር
 ዓለሙን ሁሉ ትገዛለህ፤
 ፫፡ ተከረኒ ወነጽረኒ፣
 እንዲህ የምታደርግ አንተ በቸርን
 ትህ አሰበኝ፤ በዓይኔ ምሕረት
 ተመልክተኝ፤

ወኢትብቀላኒ በኃጢአትየ፤
 በኃጢአቱ ተበቅለህ አታጥፋኝ፤
 ቫ፤ ወበኃጢአቱ አባወዮ እል አበሱ
 ለከ ወኢሰምዑ ትእዛዝ፤
 ትእዛዝህን ባልሰሙ አንተን
 በበደሉ ባባቶቼ ኃጢአት
 አታጥፋኝ፤
 ወረሰይኪ ለተባርብሮ ወለተዬ
 ውም ወለተቀትሎ፤
 ለመገዘዝ፤ ለመግረክ፤ ለሞት
 አደረግኸኝ፤
 ወኮን ትዕይርተ ውስተ ኩሉ ዓለም፤
 በዓለም ሁሉ መገዳደሪያ ሆነ፤
 ወአሕዛብ እል እምውስቴተሙ
 ተዘርጋኝ ኩሉ፤
 ተማርከን በሄድንበት በዓራቱ
 መግዝን ባሉ በአሕዛብ ዘንድ
 መገዳደሪያ ሆነ፤
 ኧ፤ ወይእዜኒ ርቱዕ ውእቱ ኩኒኪ
 ዘበጽድቅ፤
 አሁንም ሕግህ በእውነት የቀና
 ነው፤
 ወግበር ሊተ በዘይሠረይ ኃጢአትየ
 ወዘአበውየ፤
 የኔም የአባቶቼም ኃጢአት
 በሚሠረይ ገንዘብ እንዲሠረይ
 አድርግልኝ፤
 እስመ ኢገበርን ትእዛዝ፤
 ትእዛዝህን አልፈጸምንምና
 ምንም ባንፈጽም፤

ወኢሐርን በጽድቅ ትድሚክ፤
 በፊትህ በእውነተኛው ሕግ
 ፀንተን አልኖርንምና ምንም
 ባንኖር፤
 ኧ፤ ወይእዜኒ ዘይዔድሙክ ግበር
 ምስሌየ በትድሚክ፤
 አሁንም በፊትህ ደስ የሚያሰኝ
 ኝህን ነገር አድርግልኝ፤
 ወአዝዝ ዘይትሚጦ መንፈስየ ከመ
 አሠዓር፤
 ከዚህ ዓለም በሞት እለይ ዘንድ
 ነፍሴን ከሥጋዬ የሚለይ
 መልአክ እዘዝ፤
 ወእኩን መሬተ፤
 ትቢያ እሆን ዘንድ፤
 እስመ ድኔይሰኒ መዋት እምነዬው፤
 ክፉ ነገር እየሰሙ ከመኖር ሞት
 ይሻሻልና፤
 እስመ ሰማዕኩ ትዕይርተ በሐሰት፤
 በሐሰት ተግዳሮትን ሰምቻለሁና፤
 ወበዝን ኃዘን ላዕሌየ፤
 ኃዘን በኔ ሳይ በዝቷልና፤
 ወአዝዝ አሠዓር እምሕማምየ ወሰተ
 መካን ዘለዓለም፤
 በመንግሥተ ሰማይ ለመኖር
 ከኃዘን ከመከራ እለይ ዘንድ
 እዘዝ፤
 ወኢትሚጥ ገጸክ እምነዬ፤
 ገጸ ረድኤትህን ከኔ አትመልስ፤

ገባዔ
 ኧ፤ ወበይእቲ ዕለት ረከባ ለወለተ
 ራጉኤል ግራ እምነ መጣኒ ዘሚዶን፤
 የሚዶን አውራጃ በምትሆን
 በመጣኒ የራጉኤል ልጅ የምት
 ሆን ግራን በዚች ቀን ተግዳ
 ሮት አገኛት፤
 ወተአየራሃ አዕማተ አቡሃ፤
 ያባቷ ባሮች ተገዳደሯት፤
 ኧ፤ እስመ አስተዋሰብዋ ለሰብዓቱ
 ዕደው፤
 ለሰባት ሰዎች አጋብ ተዋት
 ነበርና፤
 ወተተሎሙ ጋኔን እኩይ አስማንድ
 ዮስ ዘእንበለ ይቅረብዋ እንተ
 ብእሱ ውበእሱት፤
 በሴትና በወንድ ልማድ ሳይቀ
 ርቧት አስማንድዮስ የሚባል
 ክፉ ጋኔን ገድሏቸዋልና፤
 ወይቤላሃ ኢተአምራኑ እንዘ ይትሐነቁ
 ምታትኪ፤
 ባሎችሽ እየታነቁ እንደሞቱ
 አታውቁምን አሏት፤
 ወናሁ ሰብዓቱ አውሰሱኪ፤
 እነሆ ሰባት ሰዎች አግብተውሽ
 ነበረ፤
 ወአሐዱ እምነሆሙ ኢተለወኪ፤
 ከነዚያ አንዱ በግብር በቦታ አል
 ተከተለሽም፤ አንድም አልደ
 ረሰብሽም፤ አንድም ኢተለወኪ
 ቢል በግብር በቦታ አላወቅ
 ሽውም፤

ቫ፤ ወምንተት እንከ ተቀሠና
 በእንቲ አሆሙ፤
 በነዚያ ምክንያት ምን ያህል
 ያዝን መስለሻል፤
 እስመ ሞቱ ሐራ ምስሌሆሙ፤
 እነዚያም ሙተዋልና አንቺም
 እደነዚያ በሞት ሂጂ፤
 ወኢንርእይ ወልደ ወወለተ እምነኪ
 ለዓለም፤
 ወንድ ልጅ፤ ሴት ልጅ ካንቺ
 ተወለደ ማለት ለዘለዓለሙ
 ይቅርብን፤
 ኧ፤ ወዕበ ሰምዐት ዘንተ ተከዘት
 ጥቀ፤
 ይህን ሰምታ እጅግ አዘነች፤
 እስከ ትፈቅድ ትትሐነት፤
 ትታነቅ ዘንድ እስክ ትወድ
 ድረስ፤
 ወትቤ አሐቲ አነ ለአቡየ፤
 እኔ ላባቴ አንዲት ነኝ፤
 ወእመ ገበርኩ ዘንተ ኩመዝ
 ትዕይርተ እኩውና፤
 እንዲህ ያለ ነገር ባደርግ
 ተግዳሮት እሆነዋለሁ፤ አንዲት
 ልጅ ነበረችው ታንቃ ሞተች
 ተብሎ፤
 ወአወርድ ርስዓኒሁ በዓዕር ውስተ
 መቃብር፤
 ያረጀ ሰውነቱን በዓዕር በመከራ
 ሳለ ወደ መቃብር አወርደዋለሁ፤

፲፩፡ ወጸለየት በውስተ ቤታ፤
 በቤቷ ውስጥ ትጸልይ ጀመረች፤
 ወትቤ ቡሩክ አንተ እግዚአ አምላ ካየ፤
 ፈጣሪዬ አቤቱ አንተ ክቡር ምስገን ነህ፤
 ወይትባረክ ስምክ ትዳሰ፤
 ክቡር የሚሆን ስምህ ይክበር፤ ይመስገን፤
 ወቡሩክ ስምክ በኩሉ ዓለም፤
 በዓለም ሁሉ ስምህ ክቡር፤ ምስገን ነው፤
 ወክቡር ኩሉ ግብርክ ለዓለም፤
 ሥራህም ለዘለዓለሙ ክቡር ነው፤
 ፲፪፡ ወይገቢኒ እግዚአ አዕይንትየ ወገጽየ ለከ መጠውኩ፤
 ዓይነ ልቡናዬን፤ ገጸ ልቡናዬን አቤቱ ወዳንተ መለስሁ፤
 ፲፫፡ ወእብለከ ሠዓረኒ እምነ ምድር ከመ ኢይስማዕ ትዕይርተ፤
 ተግዳርትን እንዳልሰማ ከዚህ ዓለም በሞት ለየኝ፤
 ፲፬፡ ለለከ እግዚአ ተአምር ከመ ንጽሕት አነ እምኩሉ ኃጢአት ዘምስለ ብለሲ፤
 ከወንድ ጋር ከሚያደርጉት ኃጢአት እኔ ንጽሕት እንደሆንሁ አቤቱ አንተ ታውቃለህ፤

፲፭፡ ወእያገመንኩ ስምየ ወስመ አቡየ ብብሔር ዘተገደወውኩ፤
 ተማርኬ በሃድሁበት ሀገር የኔንም ያባቴንም ስም አላሰነ ቀፍሁም፤
 ወአሐቲ፤ አነ ለአቡየ፤
 እኔ ላባቴ አንዲት ነኝ፤
 ወአልብየ እኑ፤
 እኔ ወንድም የለኝም፤
 ወአልብየ ዘቅሩብ፤
 አቅራቢያ ዘመድም የለኝም፤
 ወእትዓቀብ ለብእሲ እስመ ሰብዓቱ ሞቱኒ፤
 ሰባቱ ባሎቼ ሙተውብኛልና ለስምንተኛው እጠብቃለሁ፤
 ለምንት እንከ አሐዩ፤
 እንዲህ እየሆንሁ ለምን እኖራለሁ፤
 ወለእመኒ አፈቀድከ ትትትለኒ ነጽር ላዕሊየ፤
 ትገድለኝ ዘንድ ካልወደድህ በዓይነ ምሕረት ተመልከተኝ፤
 ወአስተምሕረኒ፤
 እዘንልኝ፤
 ወአዝዝ ከመ ኢይስማዕ ትዕይርተ እንከ፤
 ከእንግዲህ ወዲህ ተግዳርት እንዳልሰማ እዘዝ፤

፲፳፡ ወተሰምዓ ጸሎቶሙ ለክልሌ ሆሙ በቅድመ ስብሐተ ዕቡዩ ለእግዚአብሔር፤
 በእግዚአብሔር በገናንነቱ፤ በጌትነቱ ፊት የሁለቱ ልመና ቸው ተሰማ፤
 ፲፳፡ ወፈንም ለሩፋኤል ከመ ይፈውሰሙ ለክልሌሆሙ፤
 ሁለቱንም ያድናቸው ዘንድ ሩፋኤልን ላከው፤
 ወለጠቢትኒ ከመ ያሰሰል ጢሰ ዓይኑ፤
 ጠቢትንም የዓይኑን ብልዝ ብግር ያጠፋለት ዘንድ፤
 ወለግራኒ ወለተ ራጉኤል ከመ የሀባ ለጠብያ ወልደ ጠቢት ትኩኖ ብእሲቶ፤
 የራጉኤል ልጅ ሣራን ሚስት ትሆነው ዘንድ ለጠቢት ልጅ ለጠብያ ይሰጣት ዘንድ፤
 ወከመ ይሥጋር ለአስማንድዮስ ጋኔን እኮይ፤
 ክፉ ጋኔን አስማንድዮስንም ያጠፋው ዘንድ፤
 እስመ ጠብያ ይወርሳ፤
 ጠብያ ያገባታልና፤
 ወበእማንቱ መዋዕል ተመይጠ ጠቢት ወዐተው ቤቶ፤
 ወሐርኩ ኤልማድያ ብሎ ነበርና በዚያ ወራት ጠቢት ተመልሶ ከቤቱ ገባ፤

ወግራኒ ወለተ ራጉኤል ወረደት እምነ ጽርሕ ላዕላይ፤
 የራጉኤል ልጅ ሣራንም ከሰገነቱ ወረደች፤

ምዕራፍ ፱

፩፡ ወበይለቲ ዕለት ተዘከረ ጠቢት በእንተ ብሩር ዘእማንዓነ ንበ ገባኤል በራጊስ ዘሚዶን፤
 በዚያች ቀን የሚዶን አውራጃ በምትሆን በራጊስ ከገባኤል ዘንድ አደራ ያስቀመጠውን የብሩን ነገር ጠቢት አሰበ፤
 ፪፡ ወሐለየ ወይቤ፤
 አሰቦ እንዲህ አለ፤
 ናሁ ሰአልኩ ከመ እሙት፤
 እነሆ ልሙት ብዬ ለመንሁ፤
 ወለምንት ኢይጸውየ ለወልድየ ጠብያ ከመ እንግሮ ዘእንበለ እሙት፤
 ሳልሞት እነግረው ዘንድ ልጄ ጠብያን ለምን አልጠራው፤
 ፫፡ ወጸውየ ወይቤሎ፤
 ጠርቶ እንዲህ አለው፤
 ወልድየ እመ ሞትኩ ቅብረኒ በሠናይ፤
 ልጄ በሞትሁ ጊዜ አክብረህ ቅብረኝ፤
 ወዕቀብ እመክ፤
 እናትህንም ተንከባከባት፤

ወአክብራ በኩሉ መዋዕል ሕይወታ፤
 ባለ በዘመኗ ሁሉ አክብራት፤
 ወግበር ላቲ ኩሉ ዘፈቀደት፤
 የወደደችውን ሁሉ አድርግላት፤
 ወኢታጎዝና፤
 አታጎዝናት፤
 ፩፡ ተዘከር ወልድዮ ከመ ብዙኃ
 ሕማም ረከበት ብክ፤
 ባንተ ምክንያት ብዙ መከራ
 ተቀብላለችና፤
 እንዘ ሀሎክ ውስተ ከርግ፤
 በማጎፀኗ ሳለህ፤
 ወአመ ሞተት ቅብራ ምስሊዮ
 ውስተ አሐዱ መቃብር፤
 በሞተችም ጊዜ ከኔ ጋራ ቅበራት፤
 አንድም ከኔ ጋራ ደርባት፤
 ፮፡ ወበኩሉ መዋዕል አ ወልድዮ
 ተዘከር ለእግዚአብሔር አምላክነ፤
 ልጄ ባለ በዘመንህ ሁሉ ፈጣሪ
 ያችን እግዚአብሔርን አስበው፤
 ወኢትፍቅድ አብሶ ወክሂደ ትእዛዙ፤
 እሱን መበደል ትእዛዙን ማፍ
 ረስን አትውደድ፤
 ወግበር ጽድቀ በኩሉ መዋዕል
 ሕይወትክ፤
 ባለ በዘመንህ ሁሉ በጌ ሥራ
 ሥራ፤
 ወኢትሐር በፍፍተ ዓመግ፤
 በማይገባ ሥራ ጸንተህ አትነር፤

፯፡ ወእምከመ ገበርካ ለጽድቅ
 ትጫራህ በኩሉ ፍፍትክ፤
 በጌ ሥራን ብትሠራት በሥራህ
 ሁሉ ትከናወናለህ የቀና
 ይሆናል፤
 ወበኩሉ ግብርክ ዘገበርክ፤
 በምትሠራው ሥራ ሁሉ ሥራህ
 የቀና ይሆናል፤
 ወከማሁ ለኩሉም እለ ይገብርዋ
 ለጽድቅ፤
 ጽድቅን የሚሠሯት ሰዎች
 ሁሉ ሥራቸው የቀና ይሆናል፤
 ፯፡ ወእምንዋይክ ግበር ምጽዋተ፤
 ከገንዘብህ ሁሉ ምጽዋት ስጥ፤
 ወኢትደንግዕ ዓይንክ ሶበ ትገብር
 ምጽዋተ፤
 ምዕዋትህን በመፀወትህ ጊዜ
 አጣለሁ ብለህ አትደንግጥ፤
 አንድም ኢትደንግዕ ቢል በዓይንህ
 አትንፈግ፤
 ወኢትሚጥ ገጸክ እምነ ነዳይ፤
 ፊትህንም ከድኃ አትመልስ፤
 ወእግዚአብሔር ኢይመይጥ ገጸ
 እምነክ፤
 እንዲህ ያደረግህ እንደሆነ
 እግዚአብሔርም ፊቱን አይመ
 ልስብህም፤

፰፡ ወአምጣነ ትክል መጠነ ብክ
 ግበር ምጽዋተ፤
 መጠነና አምጣነ አንድ ወገን
 በገንዘብህ ልክ ስጥ፤ አንድም
 የተቻለህን ያህል ምጽዋት ስጥ፤
 ወእመኒ ውኑድ ኢትደንግዕ ለገቢረ
 ምጽዋት፤
 ጥቂትም ቢሆን ምጽዋት
 ለመመጽወት አትደንግጥ፤
 አንድም ኢትደንግዕ ይላል
 አትንፈግ፤
 ፱፡ እስመ ሠናዩ መዝገብ ትዘግብ
 ለክ፤
 ምጽዋት በጌ ዋጋ ታሰጥሃለችና፤
 ፲፡ እስመ ምጽዋት ታድንን እሞት
 በዕለተ ምንዳቤ፤
 ምጽዋት በመከራ ቀን ከሞተ
 ሥጋ ከሞተ ነፍስ ታድናለችና፤
 ወኢትወስድ ውስተ ጽልመት፤
 ወደመከራ፤ አንድም ወደገሃንም
 አትወስድም፤
 ፲፩፡ እስመ ሠናይ ጸጋ ይእቲ
 ምጽዋት ለእለ ይገብርዋ በቅድመ
 ልዑል፤
 በጌታፊት ለሚያደርጓት ሰዎች
 ምጽዋት በጌ ስጦታ ናትና፤
 ፲፪፡ ወዕቅ ርእስክ አ ወልድዮ
 እምኩሉ ዝሙት፤
 ልጄ ከዝሙት የተነሣ ለራስህ
 እወቅ፤

ወቅድም ለክ ነሢአ ብእሲት
 እምዘርአ አበዊክ፤
 አስቀድመህ ካባቶችህ ወገን
 ሚስት አግባ፤
 ወኢታውስብ እምነኪር ለእመ
 ኢኮነት እምዘመድክ፤
 ከዘመዶችህ ወገን ካልሆነች
 ከባዕድ አታግባ፤
 እስመ እምደቂቀ ነቢያት ንሕነ፤
 እኛ የደጋጎች ሰዎች ልጆች
 ነንና፤
 ኖላ ወአብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ
 እለ እምዓለም አበዊነ፤
 እነዚህም ከጥንት ጀምረው
 የነበሩ አባቶቻችን ኖላ፤
 አብርሃም፤ ይስሐቅ፤ ያዕቆብ
 ናቸው፤
 ተዘከር ወልድዮ ከመ ኩሉም
 ነሥኡ አንስትያ እምትውልደ
 አጋዊሆሙ፤
 ልጄ ሁሉም ከወንድሞቻቸው
 ልጆች ሚስት እንዳገቡ አስብ፤
 ወተባረኩ ውሉደሙ ወዘርአሙ
 ወረስዋ ለምድር፤
 ልጆቻቸው የልጅ ልጆቻቸው
 እንደተባረኩ ይሆችንም ዓለም
 እንደወረሷት አስብ፤
 ፲፫፡ ወይእዜኒ ወልድዮ አፍቅር
 ቢጸክ፤
 አሁንም ልጄ ባልንጀራህን
 ውደድ፤

ወኢታዕቢ ልብክ እምነ ቢጽክ፣
 ከባልጀራህ የተነሣ ልብህን አታ
 ስታብይ፤
 ወእምደቂቀ ሕዝብክ፣
 ከወገኖችህ ልጆች፤
 ወእምነ አዋልዲሆሙ ንግእ ለከ
 ብእሲተ እምኔሆሙ፤
 ከሴቶች ልጆቻቸው ወገን
 ሚስት አግባ፤
 እስመ ኅብ ሀለወት ትዕቢት ሆየ
 ሀሎ ኃግር፤
 ትዕቢት ካለች ዘንድ ተዋርዶ
 አለና፤
 ወብዙኅ ሁከት፣
 ብዙ ሁከት አለና፤
 ወኅብ ሀለወ ሁከት፣
 ሁከትም ካለች ዘንድ፤
 ሆየ ሀሎ ተጽናስ ወንዴት፤
 ንዴት ችግር አለና፤ አንድም
 እስመ ኅብ ሀለወ ትዕቢት፣
 ትዕቢት ካለ ዘንድ ሁከትም
 ካለች ዘንድ፤ ሆየ ሀሎ ተጽናስ
 ወንዴት፣
 ችግር ንዴት አለና፤ ራስህን
 አታስታብይ፤
 እስመ እማ ይእቲ፣
 የትዕቢት መገኛዋ ይህች ስለሆ
 ነች፤ አንድም ሁከት ካለች ዘንድ
 ጽኑእ ንዴት አለና፤ እስመ
 እማ፣ መገኛዋ ናትና፤

አንድም እስመ እምሰማይ
 ይላል፤ የፍዳ (የፍርድ) መገኛዋ
 ከኔታ ዘንድ ነውና፤
 ፲፬፣ አስቡለኩሉ ዘተጋነየ ለከ
 ኢይቢት ኅቢክ፣
 የተገዛልህ ሰው ሁሉ ደመወዝ
 ካንተ ቤት አይደር፤
 አላ ሀቦ በጊዜህ እምዘ ብክ፣
 ከዚያው ካለ ገንዘብ በጊዜዋ
 ጊዜ ስጠው እንጂ፤
 ወእምከመ ተቀነይክ ለእግዚአ
 ብሔር ይፈደፍድ አስብክ፣
 ለእግዚአብሔር ብትገዛ ዋጋህ
 ይበዛልሃል፤
 ወዑቅ ርእሰክ፣
 ለራስህ እወቅ፤
 ወበኩሉ ግብርክ ኩን ጠቢባ
 ወበኩሉ ግዕዝክ፤
 በምትሠራው ሥራህ ሁሉ
 አዋቂ ብልህ ሁን፤
 ፲፮፣ ወዘተጸልዕ ለርእሰክ ኢትግባር
 ለመኑሂ፣
 ለራስህ የምትጠላውን ለሰው
 አታድርገው፤
 ወይነ ለሰኪር ኢትስተይ፣
 ለመስከር ወይን አትጠግ፤
 ወኢትሑር ምስለ ስክርት ውስተ
 ፍኖትክ፣
 በጉዳና ከሰኪሮች ሴት ጋራ
 አትሂድ፤ አንድም ምስለ ስክርት
 ይላል ከአሕዛብ ጋራ አትሂድ፤

፲፯፣ ወእምነ እክልክ ሁብ ለርኑብ፤
 ከእህልህም ለተራብ ስጥ፤
 ወእምነ አልባሲክ ሁብ ለዕሩቅ፣
 ከልብስህም ለታረዘ ሰው ስጥ፤
 ወእምኩሉ ዘይተርፈክ ግባር
 ምጽዋተ፣
 ከዕለት ምግብ የቀረህን ምጽዋት
 ስጥ፤
 ፲፰፣ ወዘሩ እክልክ ላዕል መቃብረ
 ጻድቃን፣
 እህልህን በከርሠ ርኑባን አኑር፤
 ዕደው ጻድቃን የሐልዉ ውስተ
 ምሳሕክ እንዲል፣ አንድም
 የነቢያትን መቃብር ሥራ
 ዋጋ ታገኛለህ፤
 ወኢተሀብ ለኃጥአን፣
 ለባለጸጎች አትስጥ፤ አንድም
 በገንዘብህ የኃጥአንን መቃብር
 አትሥራ፤
 ፲፱፣ ምክረ ኅሥሥ ቡኅብ ኩሉ
 ጠቢባን፣
 ካዋቆች ሰዎች ዘንድ ምክርን ሻ፤
 ወኢታስት ምክረ እንተ ትብቀላክ፣
 የምትረባህን፣ የምትጠቅምህን
 ምክር አትናቅ፤
 ፲፲፣ ወበኩሉ ጊዜ ባርኮ ለእግዚ
 አብሔር፣
 በየጊዜው ሁሉ እግዚአብሔ
 ርን አመስግን፤

ወጸሊ ኅቤሁ ከመ ሥሩሐ ይኩን
 ፍኖትክ፤
 ሥራህ የቀና ይሆን ዘንድ ከሱ
 ዘንድ ጸልይ፤
 ወይሚርሐክ በኩሉ ግብርክ ወበኩሉ
 ፍኖቸክ፣
 በምትሠራው ሥራ በሂድህበት
 ሁሉ ሥራህ ይቀናልሃል፤
 እስመ ኩሉሙ አሕዛብ ዘይመክሩ
 ምክረ ዘኢኮነ እምእግዚአብሔር፤
 አሕዛብ የሚመክሩት ምክር
 ሁሉ ከእግዚአብሔር የተገኘ
 አይደለምና፤ ካዋቆች ዘንድ
 ምክርን ሻ፤ አንድም አሕዛብ
 የሚመክሩት ምክር ከእግዚአ
 ብሔር የተገኘ አይደለምና፤
 ከንቱ ውእቱ ከንቱ ነው፤ አንድም
 ከእግዚአብሔር ያልተገኘ
 ምክርን የሚመክሩ አሕዛብ፣
 ከንቱ እሙንቱ፣ ከንቱ
 ናቸውና ወኅቤሁ ጸሊ ላለው፤
 እንበል ውእቱ እግዚአብሔር ይሁብ
 ኩሉ ሠናይቶ፣
 በጉውን ሁሉ የሚሰጥ እግዚአ
 ብሔር ነው እንጂ፤
 ወለዘፈቀደ ያቴሕቶ በከመ ውእቱ
 ፈቀደ፣
 እሱ እንደወደደ ሊያዋርደው
 የወደደውን ያዋርዳል፤
 ወይእዜኔ ወልደየ ተዘከር ትእዛዝ፣
 ልጄ አሁንም ትእዛዜን አስበው፤
 ወኢይደምሰስ እምልብክ፣
 ከልቡናህ አይራቅ፤

፳፯፡ ወይዘሌኒ እነግረከ በእንተ መካልየ ብሩር ሀሙርቱ ዘአፅቀብኩ ኅበ ገባኤል ወልደ ግብርያ ዘራጊስ ዘሚዶን፣

አሁንም በራጊስ ዘሚዶን ከግብርያ ልጅ ከገባኤል ዘንድ ያኖርሁትን ያሥሩን መክሊት ነገር እነግርሃለሁ፤

፳፰፡ ወኢትፍራህ ወልድየ በእንተ ንዴትከ፣

ልጄ አጣለሁ ብለህ አትፍራ፤ እስመ ነዳዩን ብከ ይነሥኡ በረከተ፣ ነዳዩን ካንተ ብዙ በረከትን ይቀበላሉና፤

ለእመ ፈራህኮ ለእግዚአብሔር፣

እግዚአብሔርን ከፈራኸው፤

ወኃደገ ኩሎ ኃጢአተከ፣

ኃጢአቱን ከተውህ፤

ወገበርከ ዘየምሮ ለእግዚአብሔር በቅድሚሁ፣ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘው ሥራ በፊቱ ከሠራህ አጣለሁ ብለህ አትፍራ፡፡

ምዕራፍ ፮

፩፡ ወአውሥአ ጠብያ ወይቤ፣

ጠብያ መለሰ፣ እንዲህ አለ፤

እገብር አባ ኩሎ ዘአዘዘከኒ፣

አባቴ ያዘዘከኝን ሁሉ አደር ጋለሁ፤

፪፡ ወባሕቱ እፎ እክል ነሚኦቶ ለውእቱ ብሩር ዘኢየአምሮ፣

ነገር ግን እገሩን አላውቅ፣ ሰውን አላውቅ፣ ያንን ብሩን መቀበል እንዴት ይቻላል፤

፫፡ ወወሀቦ መጽሐፈ፣

ጠማር ደብዳቤ ጽፎ ሰጠው፤

ወይቤሎ ጎሥሥ ብእሴ ዘየሐውር ምስሌከ፣

አብሮህ የሚሂድ ሰው ፈልግ አለው፤

ወእሁቦ አስቦ እንዘ ሕያው አነ፣

እኔ በሕይወት ሳለሁ ደመወዙን እስጠዋለሁ፤

ወሐር ንግእ ዘንተ ብሩሩ፣

ሂደህ ብሩን ተቀበል አለው፤

፬፡ ወሐረ ይጎሥሥ ሎቱ ብእሴ፣

ሰው ሊፈልግ ሂዶ፣

ወረከቦ ለሩፋኤል መልአክ፣

መልአኩ ሩፋኤልን አገኘው፣

ወኢያእመሮ ከመ መልአክ ውእቱ፣

መልአክ እንደሆነ አላውቀውም፤

፭፡ ወይቤሎ ትክልኑ ሐዊረ ምስሌየ ራጊስ ዘሚዶን እመ ተአምር ብሔሮ፣

ሀገሩን ታውቀው እንደሆነ ወደራጊስ ዘሚዶን ከኔ ጋራ አብረህ መሂድ ይቻላል አለው፤

፮፡ ወይቤሎ ውእቱ መልአክ አሐውር ምስሌከ፣

መልአኩም ካንተ ጋራ እሂዳለሁ አለው፤

ወፍኖቶሂ አአምር፣

ጌዳናውንም አውቀዋለሁ፤

ወኅበ ገባኤልሂ ነበርኩ፣

ከገባኤልም ዘንድ ነበርሁ አለው፤

፯፡ ወይቤሎ ጠብያ ጽንሐኒ ከመ እንግሮ ለአቡያ ጠቢት፣

ላባቴ ለጠቢት እነግረው ዘንድ ጠብቀኝ አለው፣

፰፡ ወይቤሎ ሐር ኢትጌንዳ፣

ሂድ አትዘግይ አለው፣

ወሐረ ወይቤሎ ለአቡሁ ነዋ ረከብኩ ዘየሐውር ምስሌየ፣

ሂዶ አባቴን ከኔ ጋራ አብሮኝ የሚሂድ ሰው አገኘሁ አለው፤

ወይቤሎ ጸውያ ጎቤያ ከመ አአምር እምአይ ሕዝብ ውእቱ፣

ከማን ወገን እንደሆነ አውቅ ዘንድ ጠርተህ አምጣው አለው፤

ወእመ ማእምን ለሐዊር ምስሌከ፣

ካንተ ጋራ ለመሂድ የታመነም እንደሆነ አውቅ ዘንድ ጥራው አለው፤

፱፡ ወጸውያ ወቦአ፣

ጠርቶት ገባ፣

ወተአምኑ በበይናቲሆሙ እርስ በርሳቸው እንዴት ነህ እንዴት ነህ እየተባባሉ እጅ ተነሳሱ፤

፲፡ ወይቤሎ ጠቢት አንተ እኑየ እምአይ ሕዝብ አንተ፣

አንተ ወንድሜ ከማን ወገን ነህ አለው፤

ወእምአይ ብሔር አንተ፤

አንተስ ከማን ሀገር ነህ አለው፤

፲፩፡ ወይቤሎ መልአክ ሕዝብየኑ ወብሔርየኑ ተጎሥሥ፣

ሀገሬን ወገኔን ትፈልጋለህን፤

አው አስቦ ዘየሐውር ምስል ወልድከ፣

ወይስ ከልጅህ ጋራ የሚሂድ ሰው ደመወዙን ነው ማለት ከዋዩ እንጂ ከወገኔ ምን አለህ፣

ወይቤሎ ጠቢት እፈቅድ አንተ እኑየ አአምር ዘመደከ ወስመከ፣

ጠቢትም አንተ ወንድሜ ዘመድህን ስምህን አውቅ ዘንድ እወዳለሁ አለው፤

፲፪፡ ወይቤሎ አንሰ አዛርያ ዘመደ አናንያ ዓቢይ እኑከ፣

እኔስ የታላቅ ወንድምህ የአናንያ ዘመድ አዛርያ እባላለሁ አለው፤

፲፫፡ ወይቤሎ ጸገንኑ አንተ እኑየ፣

አንተ ወንድሜ ደህና ነህ አለው፤

ወኢት-ኒሰኒ እስመ ኃሠሥኩ አእምር ሕዝብከ ወብሔረከ፤

ሀገርህን፣ ወገንህን አውቅ ዘንድ መርምራሃለሁና በዚህ አትን ቀፈኝ፤

ወአማን ባሕቱ እምሠናይ ዘመድ አንተ ወቡሩክ፤

ነገር ግን አንተስ በጌ ሰው ከከበረ ወገን ነህ አለው፤

ወአአምሮ እነ ለአዛርያ ደቂቀ ሴምዩ ዓቢይ፤

ደግ የሚሆን የሴምዩን ልጅ አዛርያን አውቀዋለሁ፤

ወሐርነ ምስሌሆሙ ኅቡረ ኢየሩሳ ሌም ከመ ንስግድ፤

እንሰግድ ዘንድ ወደ ኢየሩ ሳሌም ከነሱ ጋራ ባንድ ሄደን ነበር፤

ወወሰድነ በኩረነ ወአሥራተ እክልነ፤

አሥራቱን በኩራቱን እንወ ስድ ነበር፤

ወኢአበስነ አበሳ አበዌነ፤

አባቶቻችን የሠሩትን አልሠ ራንም፤

ወአንተስ እምነ ዓቢይ ሥርወ አንተ እኑየ፤

አንተ ወንድሜ አንተስ ከደግ ሰው ወገን ነህ፤

፲፬፤ ወባሕቱ ንግረኒ ምንተ ነህብ አስበከ፤

ነገር ግን ዋጋህን ምን እንሰጥህ ዘንድ ንገረኝ፤

ድርከሙ ለላዕለትከ፤

ዕለት ዕለት አንዳንድ ድሪም እንስጥህን፤

ወሲሳይከ ምስለ ወልድየ፤

ምግብህስ ከልጄ ጋራ ነው፤

፲፭፤ ወእዌስክ አስበከ በዲብ አስብከ ለእመ ዳኅነ አቶክሙ፤

በደኅና ከተመለሳችሁ ቢያንስ ህም ደመወዝህን እጨምር ልሃለሁ፤

፲፮፤ ወአኅላቁ ከመዝ፤

እንዲህ አድርገው ነገር አቆሙ፤ ወይቤሎ ጠቢት ለጠብያ ወልዱ ተደለው ከመ ትሑር፤

ጠቢት ልጁ ጠብያን ትሄድ ዘንድ ተዘጋጅ አለው፤

ወተሠርሑ፤

ኅዳናችሁን አቅኑ፤

ወአስተዳለው ወልዱ ስንቆሙ ለፍኖት፤

ለጌዳና የሚሆን ስንቃቸውን ልጁ አዘጋጀ፤

ወይቤሎ አቡሁ ሑር ምስለ ዝንቱ ብእሲ፤

አባቱ ከዚህ ሰው ጋር ሂድ አለው፤

ወእግዚአብሔር ዘይነብር ውስተ ሰማይ ይሠርሕ ፍኖተክሙ፤ በሰማይ የሚኖር እግዚአብ ሔር ጌዳናችሁን ያቅናላችሁ፤

ወመልአኩ ይሑር ምስሌክሙ፤

መልአኩ ከእናንተ ጋራ አብሯ ችሁ ይሂድ፤ መንፈስ ቅዱስ ያናግረዋል፤

ወወጽኦ ክልኤሆሙ ወሐሩ፤

ሁለቱ ወጥተው ሄዱ፤

ወተለዎሙ ከልቦ ወልደሙ፤

የልጃቸው ውሻ ተከተላቸው፤

፲፯፤ ወበከየት ሐና እሙ፤

እናቱ ሐና አለቀሰች፤

ወትቤሎ ለጠቢት ለምንት ፈነውኮ ለወልድየ፤

ጠቢትን ልጄን ለምን ሰደድከው አለችው፤

አኮኑ ውእቱ በትርነ እንተ ውስተ እዴነ ዘይወጽእ ቅድሜነ፤

በፊት በፊታችን የሚሂድ የእጃችን በትር አይደለምን፤

፲፰፤ ብሩር ለይጥፋዕ፤

ብር ያመጣ ዘንድ ሂዷል ቢላት እሷም ብሩስ እልም ድርግም ይበል አለችው፤ አንድም እንዲ ላት አውቃ ብሩስ እልም ድርግም ይበል አለችው፤

፲፱፤ ወቤዛሁ ለወልድየ ይኩን ዘመሀበነ እግዚአብሔር ዘቡቱ ነሐዩ፤

ተድላ ደስታ የምናደርግበት እግዚአብሔር የሰጠን የልጄ ለውጥ ይሁነው፤

፳፡ ወይቤላ ኢትትጋለፊ እኅትየ፤

ጠቢትም እኅቴ እልፍ እልፍ ብለሽ አትናገራ አላት፤ አንድም ኢትትለጋፊ እኅትየ፤ እኅቴ አትዘኝ አላት፤ ወአልቦሙ ትገላፊ ነገር እንዲል፤

ዳኅነ የሐቱ፤

ልጅሽ ደኅና ይመለሳል፤

ወትሬኢይዮ በአዕይ ንትኪ፤

በዓይንሽ ታይዋለሽ፤

፳፩፤ እስመ መልአክ እግዚአብ ሔር የሐውር ቅድሜሁ፤

መልአክ እግዚአብሔር በፊት በፊቱ ይሂዳል፤

ወይሄርሕ ፍኖቶ፤

ጌዳናውንም ያቀናለታልና፤

ወየሐቱ ዳኅነ፤

በደኅና ይመለሳል፤

ወኃደገት ብካየ ሐና፤

ሐና ልቅሷዋን ተወች፡፡

ምዕራፍ ፮

፩፤ ወእንዘ የሐውሩ ፍኖቶሙ በጽሑ በጣኔስ ውስተ ተከዚ ምሴተ፤

ጌዳናቸውን ሲሂዱ በመሸ ጊዜ ከፈላሽ ውሀ ተከዚ ደረሱ፤

ወቤቱ በሀየ፤

በዚያ አደሩ፤

፪፣ ወወረደ ውለቱ ወልድ ይትሐ ዑብ፣

ይታጠብ ዘንድ ጦብያ ወደወንዝ ወረደ፣

ወሠረረ ላዕሌሁ ዓሣ እምውስተ ተከቢ፣

ከዚያ ከፈላሽ ውሀ ዓሣው ወደሱ እየተወረወረ መጣ፣

ወፈቀደ የሐጦ ለውለቱ ወልድ፣

ጦብያን ሊውጠው ወደደ፣ ለሱ ስለመሰለው ነው፣

፫፣ ወይቤሎ መልአክ አጋህ ለውለቱ ዓሣ፣

መልአኩም ይህን ዓሣ ያዘው አለው፣

ወአጋህ ለዓሣ ውለቱ ወልድ፣

ጦብያ አሣውን ያዘው፣

ወአውጽአ ውስተ ምድር፣

ወደየብስ አወጣው፣

፬፣ ወይቤሎ ገዙ መልአክ ምትሮ ለውቱ ዓሣ፣

መልአኩም ይህን ዓሣ እረደው አወራርደው አለው፣

ወንሣሊ ልቦ ወከብዶ ወሐሞቶ፣

ልቡን ገብቱን ሐሞቱን ያዝ፣

ወአጽንዕ ዓቂቦቶ፣

አጽንተህ ጠብቀው፣

፭፣ ወገብረ ውለቱ ወልድ በከመ አዘዘ መልአክ፣

ጦብያም መልአኩ እንዳዘዘው አደረገ፣

ወዓሣሁኒ ጠበሱ ወበልዑ፣

ዓሣውን ጠብሰው በሉ፣

ወጌሠ ክልሌሆሙ፣

ሁለቱም ገስግሠው ሂዱ፣

ወበጽሑ በጣኔስ፣

ጣኔስ ደረሱ የተላለፈ ነው፣ ጠበሱ ወበልዑ፣ ወጌሠ ሲል ነው፣

፮፣ ወይቤሎ ገዙ ወልድ ለመልአክ፣

ጦብያ መልአኩን እንዲህ አለው፣

አንተ እንደ አዛርያ ምንት ውለቱ ከብዱ ወልቡ ወሐሞቱ ለገንቱ ዓሣ፣

አንተ ወንድሜ አዛርያ የዚህ አሣ ገብቱ ልቡ ሐሞቱ ምን ይሆናል አለው፣

፯፣ ወይቤሎ ልቡ ወከብዱ ለእመቦ ዘየሐምሞ ጋኔን እኮይ፣

ክፉ ጋኔን የሚጥለው ሰው ቢኖር፣

ዘንተ ያጠይሱ ቅድሜሁ ለውለቱ ብእሲ፣

ለዚያ ለታመመው ሰው በፊቱ ያጤሱለት እንደሆነ፣

ወእመኒ ብእሲት፣

ሴትም ብትሆን በፊቷ ያጤሱ ላት እንደሆነ፣

ወኢየሐምም እንከ፣

ከዚያ ወዲያ አይታመምም፣

፰፣ ወሐሞቶስ ይኩሕልም ለብእሲ ዘቦቱ ጢስ ውስተ አዕይንቲሁ፣

ሐሞቱን ግንባይነ ብግር ብልዝ ያለበትን የኳሉት እንደሆነ፣

ወየሐዩ፣

ይድናል፣

፱፣ ወሶበ ቀርቡ ኅብ ራጊስ፣

ወደራጊስ በቀረቡ ጊዜ፣ ወይቤሎ ውለቱ መልአክ አንተ እንደ የምኬ ኅብ ራጊኤል ነንድር፣

መልአኩም አንተ ወንድሜ ዛሬ ከራጊኤል ዘንድ እናድራለን አለው፣

፲፣ ወአገማዲክ ውለቱ፣

እሱም ዘመድህ ነው፣

ወቦ አሐቲ ወለት ወስማ ሣራ፣

ስሟ ሣራ የምትባል አንዲት ልጅ አለችው፣

ወእትናገርኑ በእንቲአሃ የሀቡክ ትኩንክ ብእሲት፣

ሚስት ልትሆንህ ይሰጡህ ዘንድ ስለርሷ ልንገርላህን፣

፲፩፣ እስመ ለከ ይበጽሐክ ርስታ፣ ላንተ ትገባሃለችና፣

ወአንተ ሀሎክ እምነ አገማዲሃ፣

ከዘመዶቹ ወገን አንተ አለህና፣

ወወለታኒ ሠናይት ወጠባብ፣

ልጅቱም መልክ መልካም አዋቂ ልባም ናት፣ ይኸውም ልማድ ነው፣ ላማጭ እንዲህ ብሎ መናገር፣

፲፪፣ ወይእዜኒ ስምዒ፣

አሁንም ስማኝ፣

ወእትናገር ለአቡሃ፣

ላባቷ ልንገረው

ወሶበ ገባዕነ እምነ ራጊስ ንጉብር በዓለ፣

ከራጊስ በተመለስኑ ጊዜ ሠርግ እናደርጋለን፣

እስመ ኢይገብር የሀባ ራጊኤል ለካልዕ ሰብእ

ራጊኤል ለሌላ ሰው ይሰጣት ዘንድ አይወድምና፣

በእንተ ሕገ ሙሴ፣

የሙሴን ሥርዓት ስለ መፈጸም፣ ወእምአብደረ ትሙት፣

ሌላ ከሚያገባት ብትሞት ይወዳልና፣

እስመ ርስታ ለከ ይበጽሐክ እምኩሎ ሰብእ፣ ከሰው ሁሉ ላንት ትገባሃለችና፣

፲፫፡ ወይቤሎ ገዙ ወልድ ለውእቱ መልአክ፤

ጦብያ መልአክን እንዲህ አለው፡ አንተ እንደ አዛርያ ሰማዕቲ እነ ከመ አስተዋሰብዋ ለይእቲ ወለት ለሰብእቲ ዕደው፤

አንተ ወንድሚ አዛርያ ይህችን ልጅ ለሰባት ወንዶች እንዳ ጋቧት ሰምቻለሁ፤

ወኩሎሙ ሞቱ አመ ከብካብ፤

ሁሉም በሠርግ ቀን ሞቱ፤

፲፬፡ ወይእዜኒ ባሕቲትዮ እነ ለአቡዮ፤

አሁንም ላባቴ እኔ ብቻ ነኝ፤

እፈርህ ሶበ ሶእኩ ኢይሙት፤

እንዳልሞት ብዬ እፈራለሁ፤

ወኢይወርድ ሕይወቶሙ ለአቡዮ ወእምዮ በፃዕር፤

የእናት ያባቴ አኗኗር በኔ ምክንያት ወደመቃብር እንዳ ላወርዳቸው ብዬ እፈራለሁ፤

ወአልሞሙ ካልዕ ወልድ ዘይቀብ ሮሙ፤

የሚቀብራቸው ሌላ ልጅ የላቸውም፤

፲፭፡ ወይቤሎ ውእቱ መልአክ ኢትዜከርን ቃለ ዘአዘዘ አቡክ፤

መልአኩ አባትህ ያዘዘህን ቃል አታስብም አለው፤

ከመ ትንሣሕ ለከ ብእሲተ እምአ ስማዳክ፤

ከዘመዶችህ ወገን ሚስት ታገባ ዘንድ፤

ወይእዜኒ ስምዕኒ አንተ እንደ፤

አሁንም አንተ ወንድሚ ስማኝ፤

ወበእንተ ጋኔንሲ ኢያላዝንክ፤

ስለጋኔኑ ግን አያሳዝንህ፤

እስመ በዝንቱ ሌሊት ትትወሀብ ለከ ብእሲት እምአዝማዳክ፤

በዚች ሌሊት ከዘመዶችህ ወገን የምትሆን ሚስት ሁና ትሰጥሃለች፤

፲፮፡ ወሶበ ሶእከ ውስተ ጽርሕክ ንሣሕ ለከ ሕራረ ዕግን፤

ወደቤትህ በገባህ ጊዜ ሕራራ ዕግን አምጣ፤

ወደይ እምነ ከብዱ ወልቡ ለዝኩ ግጣ፤

ከዓሣው ከጉብቱ፤ ከልቡ ጨምረህ፤

ወአጢስ ቦቱ፤

አጢስበት፤

፲፯፡ ወሶበ ዌነም ለውእቱ ጋኔን ይጎይይ፤

ለዚያ ለጋኔኑ በሸተተው ጊዜ ይሸሻል፤ አንድም ወሶበ ዌነው ውእቱ ጋኔን ይጎይይ በሸተተው ጊዜ ይህ ጋኔኑ ይሸሻል፤

አንድም ወሶበ ዌነም ውእቱ፤ ይህ በሸተተው ጊዜ ጋኔን ጎዮ ሸሸ፤

ወኢይገብእ ለዓለም፤

ለዘለዓለሙ አይመለስም፤

ምዕራፍ ፯

ገባዔ

፩፡ ወሶኡ ቤተ ራጉኤል፤

ከራጉኤል ቤት ገቡ፤

ወተቀበለቶሙ ሣራ፤

ሣራ ተቀበለቻቸው፤

ወአስተፍሥሐቶሙ፤

ደኅና ናችሁ ብላ ደስ አሰኝቻቸው፤

ወከማሁ እሙንቱኒ ላቲ፤

እነዚያም ደኅና ነሽ አሏት፤

ወአብአቶሙ ቤተ፤

ወደቤት አገባቻቸው፤

፪፡ ወይቤላ ራጉኤል ለብእሲቱ እድና፤

ራጉኤልም ሚስቱን እድናን እንዲህ አላት፤

ዕቡብ ዝንቱ ወልድ፤

ይህ ልጅ ድንቅ ነው አላት፤

ይመስሎ ለጦቢት ዘእምአዝማድዮ፤

ከዘመዶቼ ወገን የሚሆን ጦቢትን ይመስለዋል፤

፫፡ ወይቤሎሙ ራጉኤል እምአይቱ አንትሙ አጋዎዮ፤

እናንተ ወንድሞቼ ከወዴት ናችሁ አላቸው፤

ወይቤልም እምደቂቀ ንፍታሌም
እለ ተጌወወ ነነዌ፤

ተማርከው ወደ ነነዌ ከሄዱት
ከንፍታሌም ልጆች ወገን ነን
አሉት፤

፬፤ ወይቤሎሙ ራጉኤል ተአም
ርምኑ ለመቢት እኑዮ፤

ራጉኤልም ወንድሜ ጠቢትን
ታውቁታላችሁን አላቸው፤

፭፤ ወይቤልም እው ነአምር፤

አዎን እናውቀዋለን አሉት፤

ሕያውኑ ወዳገንኑ፤

ከጉልበት ነውን ደገና ነውን
አላቸው፤ አዎን ደገና ነው
ገና ከጉልበት ነው አሉት፤

ወይቤሎ ጠብያ አቡዮ ውእቱ፤

ጠብያ አባቴ ነው አለው፤

፮፤ ወሠረረ ራጉኤል ወሰዳም ወበከዮ፤

ራጉኤልም ተነሥቶ ሳመው
አለቀሰ፤

፯፤ ወባረከ፤

መረቀው፤

ወይቤሎ ወልደ ብእሲ ብሩክ አንተ፤

አንተስ የደግ ሰው ልጅ ነህ
አለው፤

ወነገር ከመ ጠፍዳ አዕይንቲህ
ለመቢት፤

የጠቢት ዓይኑ እንደጠፋ ነገረው፤

ወሰበ ሰምዐ ከመ ተኃጉላ አዕይ
ንቲሁ ራጉኤል ተከዘ ወበከዮ፤

ራጉኤልም የጠቢት ዓይኑ
እንደጠፋ በሰማ ጊዜ አዘነ፤
አለቀሰ፤

፰፤ ወከማሁ እድናሂ ብእሲቱ፤

እድናም አዘነች፤ አለቀሰች፤

ወሣራሂ ወለቱ፤

ልጁ ሣራም አለቀሰች፤

ወተቀበልዎሙ በትፍሥሕት፤

በተድላ በደስታ ተቀበሏቸው፤

ወጠብሎ አባግዳ፤

በጉን አረዱ፤

ወአቅረቡ ሎሙ፤

አቀረቡላቸው፤

ወመስዩ በሕቁ፤

ፈጽሞ መሸ፤

ወይቤሎ ጠብያ ለአዛርያ አንተ
እኑዮ አዛርያ ተናገር በእንተ
ዘትቤለኒ በፍፍት፤

ጠብያ አዛርያን እንዲህ
አለው፤ አንተ ወንድሜ በጉዳና
የነገርኸኝ ጃን ነገር ንገረው፤

ወይሕልቅ ነገሩ፤

ይህ ነገሩ ይለቅ፤

፱፤ ወዘንተ ሰሚያ ራጉኤል እንዘ
ይትናገር ጠብያ ለመልአክ፤

ጠብያ መልአክን ሲናገረው
ራጉኤል ሰምቶ፤

ወይቤሎ ለጠብያ ብላዕ ወስተይ
ምዕራ ወተፈሣሕ፤

ራጉኤል ጠብያን ብላ ጠጣ
ደስ ይበልህ አለው፤

፲፤ እስመ ለከ ይላቲ ወለትዮ፤

ይህች ልጄ ላንተ ትገባለችና፤

ወአንተ ትነሥለ፤

አንተ ትወስዳታለህ፤

ወአነ እነግር ጽድቃ ለዛቲ ወለትዮ፤

የዚች የልጄን እውነተኛ ነገርን
እነግራችኋለሁ፤

አስተዋሰብክዋ ማንሻ፤ አንድም
እውነተኛ ነገርን እነግራች
ኋለሁ ብሎ፤

፲፩፤ ለዛቲ ወለትዮ አስተዋሰብክዋ
ለሰብአቱ ዕደው፤

ይህችን ልጄን ለሰባት ወንዶች
አጋባኋት፤

ወእምከመ ቦኡ ኅቤሃ ይመውቱ
በሌሊት፤

ከእሷ ዘንድ ከደረሱ በኋላ
ሌሊት ይሞታሉ፤

ወባሕቱ ብላዕ ወተፈሣሕ ምዕራ፤

ነገር ግን አንድ ጊዜ በልተህ
ደስ ይበልህ፤

ወይቤ ጠብያ ኢይጥዕም ወኢምንተኒ
እስከ ታሐልቁ ወታቀውሙ ሊተ
ነገሮ፤

ጠብያ እንዲህ አለ፤ ለነገራ
ውል እስክታቆሙልኝ ድረስ
ምንም ምን አልቀምስም አለ፤

፲፪፤ ወይቤሎ ራጉኤል ንሣሕ
እምይእዜስ ዘበሕጉ፤

ራጉኤልም ከእንግዲህ ወዲህ
እንደ ሥርዓቱ ውሰዳት አለው፤

፲፫፤ እስመ እኑሃ አንተ፤

አንተ ወንድሚ ነህና፤

ወይላቲኒ ብእሲትከ፤

እሷም እንትህ ናትና ውሰድ፤

ወእግዚአብሔር መሐሪ ይሠር
ሕክሙ በእንተ ዘትሣኒ፤

መሐሪ የሚሆን እግዚአብሔር
ወደበጉው ነገር ያቅናላችሁ፤

፲፬፤ ወጸውዓ ለሣራ ወለቱ፤

ልጁን ሣራን ጠራት፤

፲፭፤ ወአኃዛ እዴሃ ወመጠዋ
ለጠብያ ትኩፍ ብእሲተ፤

ሚስት ትሆነው ዘንድ እጂዋን
ይዞ ለጠብያ ሰጠው፤

ወይቤሎ ናሁ ንሣሕ በሕገ ሙሴ፤
በሙሴ ሥርዓት እነሆ ውስድ
አለው፤

ወአዕትዋ ኅብ አቡከ፤

ከአባትህ ዘንድ አግባት፤
ወባረከሙ፤

መረቃቸው፤

፲፮፤ ወጸውዓ ለእድና ብእሲቱ፤

ሚስቱን እድናን ጠርቶ፤

ወነሥኦ መጽሐፈ ወነተመ፤

ዕኩል ከብቴን ሰጥቻለሁ ብሎ
አተመ፤

ወአኃዙ ይብልዑ፤
 ይበሉ ጀመረ፤
 ወአውዓ ለእድና ወይቤላ፤
 እድናን ጠርቶ እንዲህ አላት፤
 አንቲ እንትዮ አስተዳልዋ ካልዓ ጸርሐ ወአብኢያ፤
 አንቲ እንቲ ጫጉላውን አዘጋጅ ተሽ አግቢያት፤
 ፲፮፡ ወገብረታ በከመ ይቤላ፤
 እንዳላት አደረገች፤
 ወአብኢታ ህዮ፤
 ከጫጉላዋ አገባቻት፤
 ወበከዮት፤
 አለቀሰች ፤
 ወአውከፈት አንብዓ ወለታ፤
 ልጇ እንባዋን ወደ እግዚአብሔር አቀረበች፤ አንድም ወአውከፈት አንብዓ ወለታ ይላል፤ የልጇን እንባ ሟሰሰች፤ ጠረገች፤
 ፲፰፡ ወትቤላ ተአመኒ ወለትዮ ከመ እግዚአ ሰማይ ወምድር ይሁበኪ ትፍሥሕተ ወኃሤተ ህዮንተ ኃዘንኪ፤
 ሰማይንና ምድርን የፈጠረ ጌታ ስለኃዘንሽ ፋንታ ተድላውን ደስታውን እንዲሰጥሽ ልጇ እመኘ አለቻት።

ምዕራፍ ፳

፩፡ ወሶበ አሕለቁ ተደሮ አብእዎ ነቤሃ ለጠብያ፤
 በልተው ከጨረሱ በኋላ ጠብያን እሷ ካለችበት አገቡት፤
 ፪፡ ወሶበ ቦአ ተዘከረ ቃሎ፤
 ከእዚያ በገባ ጊዜ ፋፋኤል የነገረውን ነገር አሰበ፤
 ወነሥአ ሕራረ ዕጣን ወወደዮ እምነ ልቡ ወከብዱ ለዝኪ ዓሣ፤
 ሕራረ (የደቀቀ) ዕጣኑን ከአጣው ከገቡቱ ጨምሮ፤
 ወአጤሰ፤
 አጤሰው፤
 ፫፡ ወሶበ ዓይነዎ ዓይሁ ለዝኪ ኃኔን፤
 መዓዛው ለዚያ ለኃኔኑ በሸተተው ጊዜ ሸሸ፤ አንድም ወሶበ ዓይነዎ ጐዮ ዝኪ ኃኔን፤ አንድም ወሶበ ዓይነዎ ዝኪ፤ ይህ መዓዛው በሸተተው ጊዜ ኃኔን ጐዮ በል፤
 እስከ ላዕላይ ደወለ ግብጽ፤
 እስከ ላዕላይ ግብጽ ድረስ ሸሸ፤
 ወዓሠሮ ዝኪ መልአክ ለውለቱ ኃኔን፤
 መልአኩ ይህንን ኃኔን አሥሮ ከመሬት ቀበረው፤
 ፬፡ ወሶበ ተዓደዉ ክልኤሆሙ፤
 ሁለቱ በተቀዳደሙ ጊዜ አንድም፤ ወሶበ ተአዕው ክልኤሆሙ ውስተ ቤት፤

ሁለቱም ከቤት በገቡ ጊዜ፤
 ተንሥአ ጠብያ እምነ ዓራቱ፤
 ጠብያ ካልጋው ተነሣ፤
 ወይቤላ ተንሥኢ እንትዮ ንጸሊ ነበ እግዚአብሔር ከመ ይማለን፤
 እንቲ ተነሸ ይቅር ይለን ዘንድ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንለምን አላት፤
 ፭፡ ወአኃዘ ጠብያ እንዘ ይብል ቡፋክ አንተ እግዚአ አምላክ አበዊነ፤
 ያባቶቻችን ፈጣሪ አቤቱ ክቡር ምስገን ነህ እያለ ያመሰግን ጀመረ፤
 ወይትባረክ ስምክ ቅዱስ፤
 ጽኑ ክቡር የሚሆን ስምህ ይክበር ይመስገን፤
 ወይሴባሕ ለዓለመ ዓለም፤
 ለዘለዓለም ይክበር ይመስገን፤
 ይባርኩክ ሰማያት፤
 ሰማያት ሁሉ ያመስግኑሃል፤
 ወኮሉ ዘፈጠርከ፤
 የፈጠርሃቸው ሁሉ ያመሰግኑሃል፤
 አንተ ገበርኮ ለአዳም፤
 አዳምን የፈጠርኸው አንተ ነህ፤
 ፮፡ ወወሀብኮ ሔዋንን ትኩፍ ብእሲተ፤
 ሚስት ትሆነው ዘንድ ሔዋንን ሰጠኸው፤ አንድም ከመ ትርድኦ ትረዳው ዘንድ፤

ወከመ ታዕርፎ፤
 ታሳርፈው ዘንድ፤
 ወእምኤሆሙ ተወልደ ዘርአ ዕንላ እመሕያው፤
 ከነሱ ሰው ሁሉ ተወለደ፤
 አንተ ትቤ ኢኮነ ሠናዩ የሃሉ ብእሲ ባሕቲቱ፤
 አዳም ብቻውን ይኖር ዘንድ አገባብ አይደለም አልህ፤
 አላ ንግበር ሎቱ ባጸ ዘትረድኦ፤
 የምትረዳው ሔዋንን እንፍጠርለት እንጂ አልህ፤ በአዳም ባሕርይ አለችና ዘይረድኦ አለ፤ አንድም እሱ የአፍአውን እሷ የውስጡን ትረዳዋለችና፤
 ፯፡ ወይእዜኒ እግዚአ እንበይነ ዝሙት ዘእነሥአ ለሣቲ ብእሲት እንትዮ፤
 አቤቱ ይህችን እንቲን የምወስዳት ስለ ዝሙት አይደለም፤
 አላ በጽድቅ፤
 ይቅርታህን ስደድልኝ እንጂ፤ አንድም ስለ ዝሙት የምወስዳት አይደለምና፤
 ፈኑ ሣህለክ ላዕሊዮ ወላቲኒ፤
 ለኔም ለሷም ይቅርታን ላክልን ስደድልን፤
 ከመ ንትፈሣሕ፤
 ደስ ይለን ዘንድ፤ አንድም ንትራሳዕ እንረጃጅ ዘንድ፤ አንድም ንትራዳእ እንረዳዳ ዘንድ፤

፰፥ ወትቤ ምስሌሁ አሚን፤
 ከሱ ጋራ አሚን አለች፤
 ፱፥ ወቤቱ ክልሌሆሙ ኅቡረ
 በይእቲ ሌሊት፤
 በዚያች ሌሊት ሁለቱም ባንድ
 አደሩ፤
 ወእምዝ ተንሥኦ ራጉኤል፤
 ከዚህ በኋላ ራጉኤል ተነሣ፤
 ወሐረ ወከረየ መቃብረ፤
 ሂዶ መቃብር ቆፈረ፤
 ፲፥ እንዘ ይብል ዮጊ ይመውት
 ወእቱኒ፤
 ይኸም ወይ ይሞት ይሆናል
 ብሎ፤
 ፲፩፥ ወገብእ ራጉኤል ቤቱ ወይቤላ
 ለእድና ብእሲቱ፤
 ራጉኤል ወደቤቱ ተመልሶ
 እድና ሚስቱን እንዲህ አላት፤
 ፲፪፥ ፈንዌ አሐተ ወለተ ትርአዮ
 እመሕያው ወእቱ፤
 ደኅና እንደሆነ ታየው ዘንድ
 አንድ ልጅ ስደጂ አላት፤
 ወእመ አኮ ንቅብር እንዘ አልቦ
 ዘየአምሮ መኑሂ፤
 ሙቶም እንደሆነ ማንም ማን
 የሚያውቀው ሳይኖር እንቀብ
 ረው ዘንድ፤
 ፲፫፥ ወሐረት ይእቲ ወለት ወአርጋ
 ወት ኖተ፤
 ያች ልጅ ሂዳ ደጅን ከፈተች፤

ወረከቡቶሙ ይስከቡ ክልሌሆሙ፤
 ሁለቱም ሲጨዋውቱ አገኘቻ
 ቸው፤
 ፲፬፥ ወገብእት ወእይድዮቶሙ ከመ
 ሕያዋን እሙንቱ፤
 ተመልሳ ደኅና እንደሆኑ ነገረ
 ቻቸው፤
 ፲፭፥ ወባረኮ ራጉኤል ለእግዚአ
 ብሔር፤
 ራጉኤል እግዚአብሔርን አመሰ
 ገነው፤
 ወይቤ ቡሩክ አንተ እግዚአ በኩሉ
 በረከት ንጽሕት ወቅድስት፤
 ክብርት ንጽሕት በምትሆን
 ምስጋና አቤቱ አንተ ክቡር
 ምስገን ነህ፤
 ወይባርኩክ ቅዱሳኒክ በኩሉ ግብርክ፤
 በሠራኸው ሥራ ሁሉ ሊቃነ
 መላእክት ያመሰግኑሃል፤
 ወኩሎሙ መላእክቲክ፤
 ሠራዊተ መላእክት ያመሰግ
 ኑሃል፤
 ወኅሩያኒክ ይባርኩክ በኩሉ ግለም፤
 የመረጥሃቸው ጻድቃን በዓለሙ
 ሁሉ ያመሰግኑሃል፤
 ፲፮፥ ቡሩክ አንተ እግዚአ እስመ
 አስተፍግሕከኒ፤
 ደስ አሰኝተኸኛልና አቤቱ
 አንተ ክቡር ምስገን ነህ፤

ወበከመ አቲጋዘብኩ ኮነኒ፤
 ያሳሰብሁት ተደርጎልኛልና፤
 እንድም ያሳሰብሁት አልተደረ
 ገብኝምና፤
 አላ በከመ ብዛድ ምሕረትክ ገበርክ
 ሳዕልያ፤
 እንደቸርነትህ ብዛት ይቅር
 ታህን ለኔ አደረግህልኝ እንጂ፤
 ፲፯፥ ቡሩክ አንተ እግዚአ እስመ
 ተግላሎሙ ለክልሌቱ ባሕታ
 ወያን፤
 ጠቢትንና ግራን ይቅር ብለሃቸ
 ዋልና እንተ አቤቱ ክቡር
 ምስገን ነህ፤
 ወግርክ ሎሙ እግዚአ ሠናይቲክ፤
 አቤቱ ቸርነትህን አድርገህ
 ላቸዋልና፤
 ከመ ይፈጽሙ ሕይወቶሙ በዳኅና
 ወበፍሥሐ በምሕረትክ፤
 በቸርነትህ በተፈጥሮ የተሰጣ
 ቸውን ዘመን በደኅና በደስታ
 ይፈጽሙ ዘንድ፤
 ፲፰፥ ወእምዝ አዘመሙ ለእግብርቲሁ
 ይድፍኑ ገዘቱ መቃብረ፤
 ከዚህ በኋላ ያን መቃብሩን
 ይደፍኑ ዘንድ ባርቸን አዘዘ
 ቸው፤
 ፲፱፥ ወገብረ ሎሙ በዓለ ፀሙረ
 ወረቡዕ መዋዕል፤
 ዐሥራ አራት ቀን በዓል አደረገ
 ላቸው፤

፳፥ ወእምዝ አምሐሎ ራጉኤል
 ለሙብያ ከመ አይሃእ ወአይሐር
 እስከ ይትፈጸም መዋዕል ፀሙር
 ወረቡዕ ዘመርግ፤
 ከዚህ በኋላ ሠርግ የሚደረ
 ግባቸው በሥራ አራት ቋን
 እስኪፈጸም ድረስ ራጉኤል
 ጠብያ ከዚያ ወጥቶ ወደሌላ
 እንዳይሄድ አማለው፤
 ፳፩፥ ወእምድኅረ ዝንቱ ይሐር
 ወይንግዕ መንፈቀ ንዋዩ፤
 ከዚህ በኋላ የገንዘቡን እኩሌታ
 ይዞ ይሄድ ዘንድ፤
 ወይሐር በዳኅን ገብ አቡሁ፤
 በደኅና ካባቱ ይሄድ ዘንድ፤
 ወዘተርፈሰ እምድኅረ ሞቱ ወእቱ
 ወብእሲቱ ይንሥኡ፤
 የተረፈውን ገንዘብ ግን እሱ
 ሚስቱ ከሞቱ በኋላ ይወስዱ
 ዘንድ፤ አንድም ከሞቱ በኋላ
 እሱ ሚስቱ ይወስዱ ዘንድ።

 ምዕራፍ ፱
 ፩፥ ወእውያ ጠብያ ለሩፋኤል
 ወይቤሎ አንተ እንደ አዛርያ ንግሌ
 ምስሌክ ፪ተ ደቂቀ ወእምዛል፤
 ጠብያ ሩፋኤልን ጠርቶ እንዲህ
 አለው፤ አንተ ወንድሜ አዛርያ
 ሁለት ብላቴኖችንና ግመሎችን
 ይዘህ፤

፪፡ ወሎር ራጊስ ዘሚዶን ኅበ ገባኤል፤
 ከገባኤል ዘንድ የሚዶን አው ራጃ ወደምትሆን ወደራጊስ ሂድ፤
 ወንግሊ አወርተ መክሊተ ብሩር፤
 ዐሥሩን መክሊት ብር ተቀበል፤
 ወጸውያ ኪያሁኒ ውስተ በዓል፤
 እርሱንም ወደ ወርጉ ና በለው፤
 ፫፡ እስመ አምላክህ ራጉኤል ከመ ኢይዓዕ ዘእንበል ይኅልፍ በዓል፤
 በዓሉ ሳይፈጸም እንዳልወጣ ራጉኤል አምሎኛልና፤
 ፬፡ ወእቡየስ ይኃልቀ መዋዕል፤
 አባቱ ግን ቀኑን ይቈጥራል፤
 ወልእመ ጉንደይኩ ጥቁ የገዘን፤
 የዘገየሁም እንደሆነ እጅግ ያዝናል፤
 ፭፡ ወሎሪ ፍፋኤል ወበጽሐ በገባ ኤል፤
 ፍፋኤልም ሂዶ ከገባኤል ዘንድ ደረሰ፤
 ወመጠም መጽሐፈ፤
 ደብዳቤውን ሰጠው፤
 ወገባኤልኒ አምጽኦ ገዘኩ መስከተ በማኅተም፤
 ገባኤልም አቅማዳውን እንደ ተቋጠረ አምጥቶ፤
 ወወሀዕ ለፍፋኤል፤
 ለፍፋኤል ሰጠው፤

፮፡ ወጊው በጽባሕ ኅበራ፤ ሲኒጋ አንድ ሁነው ገሰገው፤
 ወበጽሐ ውስተ በዓል፤
 ከወርጉ ደረሰ፤
 ወባረኮ ሙብያ ሶበ አምጽኦ ሎቱ ውእተ ብሩሪ፤
 ሙብያም ብሩን ባመጣለት ጊዜ መረቀው፤

ምዕራፍ ፲

፩፡ ወመቢትስ አቡቱ ለሙብያ ይኃልቀ መዋዕል፤
 የሙብያ አባት መቢት ግን ቀኑን ይቈጥር ነበረ፤
 ወሶበ ተፈጸመ መዋዕል ዕድሜሆሙ፤
 የተቃጠሩበት ቀን በተፈጸመ ጊዜ፤
 ወኢመጽኦ፤
 እንደቀሩ ባዩ ጊዜ፤
 ፪፡ ይቤ የጊ ተኃፍራኑ ወልድየ፤
 ልጄ የሚሰጠው አጥቶ አፍር ይሆንን፤
 አው ይመውት ገባኤል፤
 ወይስ ገባኤል ሙቶ ይሆን? አንድም ተኃለፈኑ ይላል፤ ልጄ ሙቶ ይሆን፤
 ወኢረከበ ዘይዕቦ ብሩር፤
 ብሩን የሚሰጠው አላገኘ ይሆን? ብሎ፤

፫፡ ወተከዘ ጥቀ፤
 እጅግ አዘነ፤
 ፬፡ ወትቤሎ ብእሲቱ፤
 ሚስቱ እንዲህ አለችው፤
 ወልድየሰ ሞተ ወበእንተዝ ጉንደየ፤
 ልጄስ ሙቷል ስለዚህ ቀረ አለችው፤
 ወኢገዘት ትብክዮ፤
 ታለቅስለት ጀመረች፤
 ፭፡ ወትቤ እምኢያዝነኒ ወልድየ ሶበ አኮ ዘአኅጉልከኒ ብርሃን አዕይንትየ፤
 ወልድየ፡ ብርሃን አዕይንትየ ሲል ነው፤ ልጄስ ደኅና ከሆነ የብሩስ ጥፋት ባላሳዘነኝም ነበረ አለች፤
 ፮፡ ወይባላ አርምሚ፤
 ዝም በይ አላት፤
 ወኢትትኃለፊ፤
 አልፍ እልፍ ብለሽ አትናገሪ፤
 አንድም ወኢትት ኃለፊ ይላል፤
 አትዘኝ አላት፤
 ውእተስ ሕያው፤
 እሱስ ደኅና ነው፤
 ፯፡ ወትቤሎ ይእቲኒ አርምም አንተኒ፤
 እሷም አንተም ዝም በል አለችው፤

ወኢታስተአብደኒ፤
 አለአዋቂ አታድርገኝ፤
 ወልድየሰ ሞተ፤
 ልጄስ ሙቷል፤
 ወተሐውር ኮሎ አሚረ ትብክዮ ውስተ ፍኖት እንተ ኅበ ሐረ፤
 ታለቅስለት ዘንድ ወደሂደበት ጉዳና ሁል ጊዜ ትሂድ ነበረ፤
 መዓልተ እክለ ኢትበልዕ፤
 ቀን እህል አትቀምስም ነበረ፤
 ወሌሊተ ኢታረምም እንዘ ትብክዮ ለሙብያ ወልድ፤
 ለልጄ ለሙብያ ስታለቅስ ሌሊትም ዝም አትልም ነበረ፤
 ወእስከ ተፈጸመ ዓሠርቱ ወረብዕ ዕለት መዋዕል በዓል፤
 በዓል የሚደረግባቸው ዐሥራ አራቱ ቀን እስኪፈጸም ድረስ፤
 ዘአምሐሎ ራጉኤል ከመ ኢይሐር እስከ አመ ይትፈጸም በዓል ዘመርዓ፤
 ወርግ የሚደረግበት ቀን እስከ ፈጸም ድረስ እንዳይሂድ ራጉኤል የማለው፤
 ፰፡ ወእምዝ ተፈጸሞ መዋዕል በዓል፤
 በዓል የሚደረግበት ቀን ከተፈ ጸመ በኋላ፤

ይቤሎ ጦብያ ለራጉኤል ፈንወኒ እንክሰ።

ጦብያ ራጉኤልን ከእንግዲህ ወዲህስ ስደደኝ አለው።

እስመ አቡዩ ወእምዩ ቀብዑኒ።

እናት አባቴ ተስፋ ቆርጠው ብኛልና።

ወአይሴፈዉ እንክ ይርአዩኒ።

ያዩኝ ዘንድ ተስፋ አያደርጉምና።

ሀ። ወይቤሎ ሐሙሁ ንበር ኅቤየ።

አማቱ ራጉኤል ከኔ ጋራ ተቀመጥ አለው።

ወአነ እልእክ ኅበ አቡክ ከመ ይንግርዎ ዜናክ።

ደኅንነትህን ይነግሩት ዘንድ ወደ አባትህ እልካለሁ።

፲፡ ወይቤሎ ጦብያ አልቦ ዳዕሙ ፈንወኒ ኅበ አቡየ።

ጦብያም ወደአባቴ ስደደኝ እንጂ አይሆንም አለው።

፲፩፡ ወተንሥአ ራጉኤል ወወሀቦ ሣራግ ብእሲቶ።

ራጉኤልም ተነሥቶ ሚስቱን ሣራን ሰጠው።

ወመንፈቀ ንዋዮሙ።

የገንዘባቸውን እኩሌታ።

ሰበአኒ ወእንደሳህኒ።

ሰውንም ከብቱንም ሰጠው።

፲፪፡ ወባረከሙ ወይቤሎሙ።

መረቃቸው እንዲህ አላቸው።

እግዚአ ሰማይ ያሠኒ ላዕሌክሙ ደቂቅዩ ዘእንበለ እሙት።

ልጆቼ ሳልሞት ሰማይን የፈጠረ ጌታ በኅ ነገር ያድርግላችሁ።

ወይቤላ ለወለቱ አክብሪ ታሕማኪ።

ከእንግዲህ ወዲህስ አማትሽን አክብሪ።

እስመ እምይዘዜ ዘመድኪ።

ከዛሬ ጀምሮ ዘመድሽ እሱ ነውና።

ወንሕነሰ ንስማዕ ዜና ሠናዩ በላዕሌኪ።

እኛም ባንቺ ላይ በኅ ወሬ እንስማ ማለት ልጅ ወለደች ሲሉን እንስማ።

ወሰዓማ።

ተሰናበታት።

ወትቤሎ እድና ለጦብያ

እድና ጦብያን እንዲህ አለችው። አንተ እንደ ዘአፈቅሮ እግዚአ ሰማይ ይሠርሕክ።

አንተ ወንድሜ የምወደው ሰማይን የፈጠረ ጌታ ጉዳናውን ያቅናልህ።

ወየሀብክ ወልደ እምነ ሣራ ወለትዩ እርአይ ለክ።

ከልጄ ከሣራ ወንድ ልጅ ተወልዶ አይ ዘንድ ልጅ ይሰጥህ።

ከመ እትፈሣሕ በትድመ እግዚአ ብሔር።

በእግዚአብሔር ዘንድ ደስ ይለኝ ዘንድ።

ወናሁ አማኅዐንኩክ ወለትዩ ማኅወንተ ኢታኅዝና።

እነሆ ልጄን አደራ ሰጥቼሃለሁ እንዳታሳዝናት በሷ ላይ ሌላ አታግባ።

፲፫፡ ወእምድኅረዝ ሐረ ጦብያ

ከዚህ በኋላ ጦብያ ወደሀገሩ ሄደ።

ወባረከ ለእግዚአብሔር።

እግዚአብሔርን አመሰግነው።

እስመ ሠርሐ ፍኖቶ።

ጉዳናውን አቅንቶለታልና።

ወባረከዎ ራጉኤል ወእድና ብእሲቱ።

ራጉኤልና እድናም አመሰገኑት።

ወሐሩ ወተርቡ ኅበ ነነዌ።

ሂደው ወደነነዌ ቀረቡ።

ምዕራፍ ፲፩

፩፡ ወእምዝ ይቤሎ ፍፋኤል ለጦብያ።

ከዚህ በኋላ ፍፋኤል ጦብያን እንዲህ አለው።

አንተ እንደ ኢተአምርኑ እፎ ኅደጋሁ ለአቡክ።

አንተ ወንድሜ አባትህን በዕውርነት በንደሌት እንደተውኸው አታውቅምን።

፪፡ ነጻ ንቅድም እምነ ብእሲትክ።

ከሚስትህ አስቀድመን ና እንሂድ።

ወናስተዳሉ ቤተ

ቤቱን እናዘጋጅ።

፫፡ ወንግሉ ምስልክ ሐሞቶ ለውእቱ ዓማ።

የዚህን የአሣውን ሐሞት ያዝ አለው።

ወሐሩ ክልኤሆሙ።

ሁለቱም ሄዱ።

ወሐረ ምስሌሆሙ ገኩ ወልድ ዘተለምሙ።

የተከተላቸው ያም ልጅ ከነዚያ ጋራ አብሯቸው ሄደ።

፬፡ ወሐናሰ ትነብር ውስተ ፍኖት።

ሐና ግን በጉዳና ተቀምጣ።

ወትጸንሕ ምጽአቶ ለወልዳ።

የልጄን መምጣት ትጠብቅ ነበረ።

፭፡ ወርእዮቶ እንዘ ይመጽእ። ሲመጣ አይታ። ሕረት ወነገረቶ ለአቡሁ። ሐዳ ላባቱ ነገረችው።

ወትቤሎ ናሁ ማጽአ ወልድከ፤
 እነሆ ልጅህ መጣ አለችው፤
 ወውእቱኒ ብእሲ ዘኦሪ ምስሌሁ
 ወእቱኒ ማጽአ፤
 ከሱ ጋራ የሃደ ያም ሰው እሱም
 መጣ አለችው፤
 ፮፡ ወይቤሎ ፋፋኤል ለሙብያ፤
 ፋፋኤል ሙብያን እንዲህ አለው፤
 አነ አእምር ከመይትከውት አዕይ
 ንቲሁ ለአቡከ፤
 እኔም ያባትህ አይኖች እንዲ
 ገለጡ አውቃለሁ፤
 ፯፡ አንተስ ከሙሐሎ ዘንተ ሐሞተ
 አዕይንቲሁ፤
 አንተ ግን ይህንን ሐሞቱን
 ዓይኑን ካለው፤
 ወሶብ ተኩሕል የሐሰ፤
 በተካለ ጊዜ ያሸዋል፤
 ወይወጽእ ገዡ ጢስ እምኔሁ፤
 ብልዙ፤ ብግሩ ከዓይኑ ይቀረ
 ፋል፤ ይገፈፋል፤
 ወይሬኢ ዳገነ፤
 ድኖ ያያል፤
 ፰፡ ወሮፀት ሐና ወሐቀፈት ከሣይ
 ወልዳ፤
 ሐና ፈጥና ሂዳ የልጅን አንገት
 አቀፈችው፤

ወትቤሎ እሙ እምይእዚሰ እሙት
 እንከ፤
 እናቱ እንግዲህ ወዲህስ ልሙት
 አለችው፤
 እስመ ርኢኩከ ወልድየ፤
 ልጄ አይቼገለሁና፤
 ወበከዩ ክልኤሆሙ፤
 ሁለቱም አለቀሱ፤
 ፱፡ ወወጽአ ጠቢት ኅበ ናጎት፤
 ጠቢት ወደደጅ ወጣ፤
 ወተሐቅፋ፤
 አንገት ለአንገት ተያያዙ፤
 አንድም ወተአቅፊ ይላል
 ተሰነካክሎ ወደቀ፤
 ወሮፀ ወልዳ ወአንሥአ ለአቡሁ፤
 ልጄ ፈጥኖ ሂዶ አንገቱን ቀና
 አድርጎ፤
 ወኩሐሎ ገዡ ሐሞተ ውስተ
 አዕይንቲሁ፤
 ይህን ሐሞቱን ዓይኑን ካለው፤
 ፲፡ ወይቤሎ ተአመን አባ ከመ
 ተሐዩ፤
 አባቴ እንድትድን እመን
 አለው፤
 ፲፩፡ ወሶብ ከሙሐሎ ሐሰየ አዕይን
 ቲሁ፤
 በካለው ጊዜ ዓይኑን አሸ፤

፲፪፡ ወተሥዕዩ እምን ብንተ አዕይን
 ቲሁ፤
 ከዓይኑ ብልዙ ብግሩ፤ ተቀረፈ፤
 ተገፈፈ፤
 ወርእዮ ለወልዳ፤
 ልጄን አየው፤
 ፲፫፡ ወሐቀፎ ከሣይ ወበከዩ
 አንገቱን አቅፎ አለቀሰ፤
 ወይቤ ቡሩክ አንተ እግዚአ፤
 አቤቱ አንተ ክቡር ምስጉን
 ነህ፤
 ወይትባረክ ስምክ ለዓለም፤
 ስምህ ለዘለዓለም ይክበር
 ይመስገን፤
 ወቡሩካን ከሎሙ መላእክቲክ
 ቅዱሳን፤
 ቅዱሳን መላእክትህም በሩካን
 ናቸው፤
 ፲፬፡ እስመ ቀወፍከነ፤
 ከዚህ አስቀድሞ በመክራ
 ገርፈኸናልና፤
 ወተሣላልከነ፤
 ተመልሰህ ይቅር ብለኸናልና፤
 ስምህ ይክበር ይመስገን፤
 ወናሁ ርኢክም ለሙብያ ወልድየ፤
 እነሆ ልጄ ሙብያን አየሁት፤
 ወእምዞ ቦአ ወልዳ እንዘ ይትፌ
 ሣሕ፤
 ከዚህ በኋላ ልጄ ደስ ብሎት ገባ፤

ወአይድያ ለአቡሁ ከሎ ማላየተ
 ዘከን ላዕሌሁ፤
 በሚዶን ለሱ የተደረገውን ብዙ
 ውን ነገር ላባቱ ነገረው፤
 ፲፭፡ ወወጽአ ጠቢት ወተቀበላ
 ለመርዓቱ እንዘ ይትፌሣሕ፤
 ጠቢት ደስ ብሎት ምራቱን
 ተቀበላት፤
 ወባረክ ለእግዚአብሔር ቡጎብ አንቀጸ
 ነንዌ፤
 በነንዌ አደባባይ እግዚአብሔ
 ርን አመስገነው፤
 ወአንከሩ እለ ርእይዎ እንዘ የሐውር፤
 ሲሂድ ያዩት ሰዎች ሁሉ
 አደነቁ፤
 ወይቤሎ እፎ ርእየ፤
 እንደምን አየ አለ፤
 ፲፮፡ ወጠቢትሰ ገነዩ ለእግዚአ
 ብሔር በቅድሚያሆሙ፤
 ጠቢት ግን በፊታቸው ለእግዚ
 አብሔር ምስጋና አቀረበ፤
 እስመ ተሣላሎ አምላክ ሰማይ፤
 ሰማይን የፈጠረ እግዚአብሔር
 ይቅር ብሎታልና፤
 ወሶብ በጽሐ ጠቢት ኅበ ሣራ
 መርዓቱ፤
 ጠቢት ከምራቱ ከሣራ በደረሰ
 ጊዜ፤
 ባረካ ወይቤላ በጻሕኪኑ በዳጎን
 ወለትየ፤
 ልጄ በደጎና ደረሰኸ አላት፤

ይቅባርክ እግዚአብሔር ዘእምጽአኪ ኅብኒ፤
 ወደኛ ያመጣሽ እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን፤
 ወይባርክ ኣባኪ ወእመኪ፤
 አባትሽንም እናትሽንም ያክብራቸው፤
 ወኮነ ዓቢይ ትፍሥሕት ላዕል ኩሉ ኣገማዲሁ እለ ይነብሩ ነዌ፤
 በነነዌ በሚኖሩ በዘመዶች ሁሉ ብዙ ተድላ ደስታ ሆነ፤
 ፲፮፡ ወመጽኤ ኣካኪሮስ ወነሳቦስ ወልደ እኑሁ፤
 የወንድሙ ልጅ ኣካኪሮስና ነሳቦስ መጡ፤
 ፲፯፡ ወገብሩ በዓለ ሰቡዓ መዋዕል በት ፍሥሕት፤
 ሰባት ቀን በተድላ በደስታ በዓል አደረጉ።

ምዕራፍ ፲፪

ጉባዔ

፩፡ ወእምዝ ጸውዖ ለጠብያ ጠባብ፤
 ከዚህ በኋላ ጠባብ ጠብያን ጠራው፤
 ወይቤሎ ርኢ ሎቱ ወልድዮ አስቦ ለዘኩ ብእሳ ዘሐረ ምስሌከ፤
 ካንተ ጋራ የሂደውን የዚያን ሰው ደመወዙን ልጄ እይለት አለው፤ እንድም እወቅለት አለው፤

ወዓዲ ርቱዕ ትወስክ ሎቱ፤
 ዳግ መኛም ልትጨምርለት ይገባል፤
 ፪፡ ወይቤሎ ጠብያ ለአቡሁ አባ ዘይኸየኒ አልቦ ለእመ ወሀብክም መንፈቀ ዝንቱ ንዋይ ዘእምጽአኪ፤
 ጠብያ አባቱን እንዲህ አለው፤ አባቴ ያመጣሁት የገንዘቡን እኩሌታ ብሰጠው የሚጎዳኝ የለም፤
 ፫፡ እስመ አዕተውኒ ኅብክ በዳኅና፤ ወዳንተ በደህና መልሶኛልና፤ ወለብእሲትየኒ ፈወሳ፤
 ሚስቴንም አድኗታልና፤ ወብሩረኒ እምጽአኝ፤ ብሩንም አምጥቷልና፤
 ከማሁ ለከሂ ፈወሰክ፤ አሁንም እንደተናገርሁ አንተንም አድኖገልና፤
 ፬፡ ወይቤሎ አቡሁ ጽድቀ ነብብክ፤ አባቱም እውነት ነገርን ተናገርህ አለው፤
 ፭፡ ወጸውዖ ለውእቱ መልአክ ወይቤሎ፤ መልአኩን ጠርቶ እንዲህ አለው፤
 ንግእ መንፈቀ ኩሉ ንዋይ ዘእምጽ እክሙ ምስሌክሙ፤
 ካንተ ጋራ ካመጣችሁት ገንዘብ እኩሌታውን ተቀብለህ፤

ወሎር በዳኅን፤ በደኅና ሂድ፤
 ፮፡ ወጸውዖም ሩፋኤል ውእቱ ጊዜ ለክልኤሆሙ፤
 ያን ጊዜ ሩፋኤል ሁለቱንም ጠራቸው፤
 ወአግንዖም ወይቤሎሙ፤ ከሰው ለይቶ እንዲህ አላቸው፤ ባርክዎ ለእግዚአብሔር፤
 እግዚአብሔርን አመስግኑት፤ ወግነዩ ሎቱ፤ ለሱ ተገዙት፤
 ወወሀቡ ዕበዩ ለስሙ፤ ስሙን አክብሩት፤ አግኑት፤
 ወእመኑ ቦቱ በቅድመ ኩሉ ዘሕዩው፤
 በሕይወት በሚኖር ሰው ሁሉ ፊት እመኑበት፤
 በእንተ ኩሉ ዘገብረ ላዕሌክሙ ሠናዮተ፤
 በናንተ ላይ ስላደረገው ስለ በኅ ነገሩ ሁሉ፤
 ወአዕኩትዎ ለእግዚአብሔር፤ እ ግ ዘ ኢ ኦ ብ ሔ ር ን ም አ መ ስ ግ ኑ ት ፤
 ወሰብሑ ለስሙ፤ ለስሙም ምስጋና አቅርቡ፤ ወንግሩ ግብር ለእግዚአብሔር፤
 የእግዚአብሔርን ሥራውን ተናገሩ፤

በክብር አርእዩ፤ ሥራውን አክብራችሁ ግለጹ፤
 ወኢትትሐክዩ ገንዩ ሎቱ፤ ለሱ መገዛቱን ቸል አትበሉ፤
 ፯፡ እስመ ምሥጢረ መንግሥት ሠናይ ለኅብእ፤ የቤተ መንግሥትን ነገር ሊሰውሩት ይገባልና፤
 ወለግብረ እግዚአብሔርሰ ይከሥትዎ በግብር፤ የእግዚአብሔር ታምራቱን ግን አክብሮ ሊገልጹት ይገባልና አክብራችሁ ግለጹት፤ እንድም ሠውሩት ያለውን ሊሠውሩት ግለጹት ያለውን ሊገልጹት ይገባልና፤
 ግበርዋ ለሠናይት፤ በኅ ሥራን ሥሯት፤ ወኢትረክበክሙ እኪት፤ መከራ አታገኛችሁም፤
 ፰፡ ሠናይ ውእቱ ጸሎት ምስለ ሰላም፤ ጸሎት ከፍቅር ጋራ ያማረ ነው፤ ወምጽዋት፤ ከምጽዋት ጋራ ደግ ነው፤ እንድም ምጽዋት ደግ ናት፤
 ወጽድቅ፤ ምግባርም ደግ ናት፤

ይኒይስ ኅዳጥ ዘበጽድት እምብዙኅ ብዕል ዓመግ፣

ሰርቆ ቀምቶ ካጠራቀሙት ከብዙ ገንዘብ በእውነት ሠርቶ ያጠራቀሙት ጥቂት ገንዘብ ይበልጣል፤ አንድም በሚይገባ ሁኖ ብዙ ከመመጽወት በሚገባ ሁኖ ጥቂት መመጽወት ይሻላል፤ ወይኒይስ ውኒበ ምጽዋት እምዘገቡቱ ለወርቅ፣

ወርቅ ከመሰብሰብ ምጽዋት መስጠት ይሻላል፤

፱፣ እስመ ምጽዋት ታድኅን እሞት፣ ምጽዋት ከሞተ ሥጋ፣ ከሞተ ነፍስ ታድናለችና፤

ወታነጽሕ እምኮሎ ኃጢአት፣

ከኃጢአት ሁሉ ታነገለችና፣

ወእለስ ይገብሩ ጽድቀ ወምጽዋተ ይመልሱ ላዕሌሆሙ ሕይወተ፣

በጎ ሥራ የሚሠሩ ምጽዋት የሚመጸውቱ ሰዎች ሕይወተ ሥጋን፣ አንድም ሕይወተ ነፍስን ያገኛሉ፤ አንድም ሕይወት ቢል በላያቸው በ ሰ ው ነ ታ ቸ ው ሕይወት ይመላል፤

፲፣ ወእለሂ ይኤብሱ ይጸልጉ ለነፍሶሙ፤

የሚበድሉም ሰዎች ሰውነታቸውን ይጠሷታል፤

፲፩፣ ወናሁ ኢየሱስን እምኔክሙ ኩሎ ነገረ፤

ነገርን ሁሉ ከናንተ አልሰ ውርም፤

ወእለሐክሙ ከመ ምሥጢረ መንግ ሥት ሠናይ ለኃቢዕ፤

የቤተ መንግሥትን ነገር መሠወር እንዲገባ እነግራችኋለሁ፤

ወግብርሰ ለእግዚአብሔር ይከሥትዎ በክብር፣

የእግዚአብሔርን ተአምራት ግን አክብር ሊገልጡት ይገባል፤

፲፪፣ ወይእዜኒ አመ ጸለይክሙ አንተ ወሣራ መርዓትክ፣

ሚስትህ ሣራና አንተ ጸሎት በጸለያችሁ ጊዜ፤

አነ አባዕኩ ተዝካሪ ስእላትክሙ ቅድሚሁ ለቅዱስ ቅዱሳን፣

እኔ የልመናችሁን መታሰቢያ መላእክት ወደሚያመሰግ ኑት ወደጌታ ፊት አቀረብሁላችሁ፤

ወአንተኒ አመ ትቀብር አብድንተ፣

አንተም ሬሳ በምትቀብርበት ጊዜ፤

አሜሃ ሀሎኩ ምስሌክ፣

ያን ጊዜ አብሬህ ነበርሁ፤

፲፫፣ ወእመኒ ኢተሐየይክ ወተንግ እክ ኅዳገክ ምስሐክ፣

ምሳህን ትተህ ቸል ሳትል በተነግህ ጊዜ፤

ወሐርክ ትቅብር በድነ፣

ሬሳውን ልትቀብር በሂድህ ጊዜ፤

ወኢረግላክ ገቢረ ሠናይ፣

በጎ ነገርን መሥራት ባሰብህ ጊዜ፤

አሜሃ ሀሎኩ ምስሌክ፣

ያን ጊዜ ካንተ ጋራ ነበርሁ፣ ይህ የኋላ ግብሩ ነው፤

፲፬፣ ወእግዚአብሔር ፈነወኒ ከመ እፈውስክ፤

አድንህ ዘንድ እግዚአብሔር የሰደደኝ፤

ወለሣራ መርዓትክ ከመ እናገዝ ኃዘና፣

ምራትህ ሣራንም ኃዘኗን አስተዋት ዘንድ የላክኝ፤

፲፭፣ አነ ውእቱ ፍፋኤል መልአክ አሐዱ እምነ ሰብአቱ ሊቃነ መላእክት ቅዱሳን እለ የዓርጉ ጸሎቶሙ ለቅዱሳን፣

የቅዱሳንን ጸሎት ከሚያሳርጉ ከሰባቱ ሊቃነ መላእክት አንዱ እኔ ፍፋኤል ነኝ፤

ወየበው ቅድመ ስብሐቲሁ ለዓቢይ ወቅዱስ፣

ጽኑ ገናና ወደሚሆን ወደጌት ነቱ ፊት ከሚያቀርቡ ከሰባቱ ሊቃነ መላእክት አንዱ እኔ ነኝ፤

፲፮፣ ወሰሚሆሙ ዘንተ ደንገው ክልኤሆሙ ወወድቁ በገጸሙ፤

ሁለቱም ይህንን በሰሙ ጊዜ ደንግጠው በግምባራቸው ፍግም ብለው ወደቁ፤

እስመ ፈርሁ፤

ፈርተዋልና፤

፲፯፣ ወይቤሎሙ ኢትፍርሁ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ባርክዎ፤

ፈጣሪያችሁን እግዚአብሔርን አመስግኑት እንጂ አትፍሩ፤

፲፰፣ እስመ አኮ ሊተ አኩቴት፣

እኔን ልታመሰግኑኝ አይገባ ምና፤

አላ ፈቃዱ ለአምላክክሙ አምጽአኒ፣

የፈጣሪያችሁ ፈቃዱ አመጣኝ እንጂ፤

ወበእንተዝ ባርክዎ ለአምላክ ጽድቅ ለዓለም፣

ስለዚህ ነገር የባሕርይ አምላክ የሚሆን እሱን ለዘለዓለም አመስግኑት፤

፲፱፣ ወበኩሉ መዋዕል፤

ባለበዘመናችሁ ሁሉ አመስግኑት፤

ወአነ አስተርአይኩክሙ፤

እኔም ታየኋችሁ ተነጋገር ኋችሁ፣

ወርአክሙ ራእይዎ፣

መልኬንም አያችሁ፤

ኢበላዕኩ ወኢሰተይኩ ምስሌክሙ፣

ከናንተ ጋራ ይረባኛል ይጠቅመኛል ብዬ አልበላሁም አልጠጣሁም፤ አንድም ብደክም ያጸናኛል ተርቤ ያጠግበኛል ብዬ የበላሁ አይደለም፤

፳: ወይይዘኒ እመኑ በእግዚአብሔር:

አሁንም በእግዚአብሔር እመኑ:

እስመአ ዓርግ ኅብ ዘፈነወኒ፤

ወደላከኝ ወደ እግዚአብሔር እሂዳለሁና፡

ወመጸእከ እጽሐፍ እሉንተ መጸሕፍተ፤

እነዚህን መጸሕፍት ልጽፍ መጣሁ፡ ወመጽአ ይጽሐፍም ይላል፡

፳፩: ወሶቤሃ ተንሥእ ወሐረ፤

ያን ጊዜ ተነሥቶ ሂደ፡

ወአርእይም እንከ፤

ከዚያ በኋላ አላዩትም፡

፳፪: ወአምኑ በኩሉ ግብሩ ለእግዚአብሔር ዓቢይ ወግሩም፡

ገናና ድንቅ የሚሆን የእግዚአብሔርን ሥራውን አመኑ፡

ወበእንተ ዘአስተርአዮሙ መልአከ እግዚአብሔር፡

መልአከ እግዚአብሔር ስለታያቸውም አመኑ፡፡

ምዕራፍ ፲፫

፩: ወጸለየ ጠቢት ጸሎተ ትፍሥ ሕት፡

ተናገረ ሲል ነው፡ ጠቢት ደስ የሚያሰኝ ነገር ተናገረ፡ ጸሎት

ብሂል ተናግሮተ ሰብእ ምስለ እግዚአብሔር እንዲል፤ አንድም ወጸሐፈ ጠቢት ይላል፡

ወይቤ ይትባረክ እግዚአብሔር ዘውእቱ ሕያው ዘለዓለም፡

ለዘለዓለም ሕያው የሚሆን እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን፡

ወለዓለመ ዓለም መንግሥቱ፤

መንግሥቱ ለዘለዓለም ጸንቶ የሚኖር እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን፡

፪: ወውእቱ ይቀሥፍ ወይግሃል፡

እሱ በመከራ ይገርፋል፤ ይቅር ይላል፤ ይቀሥፍ፤ ጠላቱን፤ ወይግሃል ወዳጁን፤ አንድም ይቀሥፍ በሥጋ ወይግሃል በነፍስ፤ በሥጋ ይቀሥፋል፤ በነፍስ ያድናል፡

ወውእቱ ያወርድ ውስተ ሲኦል ወየዐርግ፤

ወደመቃብር ያወርዳል፤ ከመቃብር ያስነግል፡ አንዱንም አንዱን ማናቸውን፡ አንድም አልዓዘርን፡ አንድም ጠላቱን ወደመቃብር ያወርዳል፡ ወዳጁንም ከመቃብር ያወጣል፡ አንድም ያወርድ በሥጋ፡ ወየዓርግ በነፍስ ያድናል፡

ወአልቦ ዘየመስጥ እምእይሁ፡

ከሥልጣኑ የሚያመልጥ የለም፡

፫: ወግንዩ ሎቱ ኩልክሙ ደቂቀ እስራኤል፤

የእስራኤል ልጆች ሁላችሁ ተገዙለት፡

በቅድመ ኩሉ አሕዛብ እለ ዘረወን ውስቴቶሙ፤

አስማርኮ ወደርሳቸው በሰደደን በአሕዛብ ፊት ተገዙለት፡

፬: በህዩ አርአዩ ምሕረቶ ላዕሌነ፡

በዚያ ይቅርታውን ገለጸልን፤

ወአልዕልም በቅድመ ኩሉ ደቂቀ ዕንል እመሕያው፤

በሰው ሁሉ ፊት እግዚአብሔርን አክብሩት አግኑት፡

እስመ ውእቱ እግዚአኒ፤

ጌታችን እሱ ነውና፡

ወውእቱ እግዚአብሔር አቡነ በኩሉ ዓለም፡

በዓለሙ ሁሉ አባታችን እሱ ነውና፡

፭: ወይቀሥፈነ በኩሉ ኃጣውኢነ፤

በኃጣአታችን ይፈርድብናል፡

ወካዕበ ይግላነ፡

ዳግመኛ ይቅር ይለናል፤ የመከራውን ለደስታ፤ አንድም የአባቶቻቸውን ደስታ ለነሱ ካዕበ አለው፡

ወያስተጋብአነ እምኩሉ አሕዛብ እለ ውስቴቶሙ ዘረወን፤

አስማርኮ ከበተነን ከአሕዛብ ሀገር ሁሉ ይሰበስባል፡

፮: ወለእመኒ ተመዋጥነ ኅቤሁ በኩሉ ልብነ፤

በፍጹም ልቡናችን ወደሱ ብንመለስ፡

ወበኩሉ ነፍስነ፡

በፍጹም ሰውነታችን ብንመለስ፡

ከመንግብር ጽድቀ በቅድሚያ፤

በፊቱ በኅሥራ እንሠራ ዘንድ፡

ወውእተ ጊዜ ይትመዋጥ ኅቤነ፤ ያን ጊዜ ከመግት ወደምሕረት ይመለሳልና፡

ወአይሜውር ገጸ እምኔነ፤

ገጸ ረድኤቱን ከኛ አልመለሰም፡

ወርእዩ ዘገብረ በላዕሌነ፤

ለኛ ያደረገውን አስተውሉ፤

ወእመኑ ቦቱ በኩሉ ልብክሙ፤

በፍጹም ልቡናችሁ እመኑበት፡

ወበኩሉ ነፍስክሙ፤

በፍጹም ሰውነታችሁ እመኑበት፡

ወባርክዎ ለእግዚአብሔር፤

እግዚአብሔርን አመስግኑት፡

ወእለዕልም ለንጉሠ ዓለም በምድር ዙገዳውክም፤

ተማርካችሁ በሄዳችሁበት ሀገር የዓለሙ ሁሉ ንጉሥ የሚሆን እሱን አመስግኑት፤

ወእንሰ በምድር ዙገዳውኩ አካምን ቦቱ፤

እኔም ተማርኬ በሄድሁበት ሀገር አምንበታለሁ፤

ወእነግር ኃይሎ ወዕባዮ ለሕዝብ ኃጥአን፤

ለኃጥአን ወገኖች ከሀሊኑቱን፤ ገናንነቱን እናገራለሁ፤

ተመዩጡ ኃጥአን ወግበርዋ ለጽድቅ ቅድሚያ ለእግዚአብሔር፤

ኃጥአን ከክፋት ወደበኅነት ተመለሱ፤ በጌታዬ ፊት በጎ ሥራን ሥሯት፤

መኑ የአምሮ እመ ይፈቅድ ዘይገብር ምሕረቱ በሳዕሌክሙ አምላኪዮ፤

ፈጣሪዬ፤ ይቅርታውን በናንተ ላይ ያደርግ ዘንድ እንዲወድ ማን ያውቃል፤ እሱን መጠራጠር አይደለም፤ የነሱን አለመመለስ መናገር ነው፤

፮፡ ወታሌዕሎ ነፍሰዬ ለንጉሠ ሰማይ፤

የሰማይ ንጉሥ የሚሆን እሱን ሰውነቴ ከፍ ከፍ ታደርገሃለህ።

እሱብሕ ዕባዮ ለአምላክ ጽድቅ በኩሉ፤

የባሕርይ አምላክ የሚሆን እሱን ገናንነቱን በውስጥ በአፍኦ አመስግንዋለሁ፤

፯፡ ወእመኒ ቦቱ በጽድቅ ሀገር ኢየሩሳሌም ቅድስት፤

ክብርት የምትሆኝ ኢየሩሳሌም በእውነት እመኝበት፤

ኢይቅሥፍኪኑ በምግባረ ጽድቅኪ፤ በምግባርሽ ዳኚ እንጂ በመከራ አልግረፍሽን፤ አንድም ኢይቀ ሠፈኪኑ በምግባረ ደቂቅኪ፤ በልጆችሽ ኃጢአት በመከራ አልገርፍሽምን፤

ወካዕበ ይምሕክሙ ለደቂቀ ጻድቃን፤ ዳግመኛም የጻድቃንን ልጆች ያዘንላቸዋል፤

፱፡ ግነዩ ለእግዚአብሔር በሠናይ፤ በጌ ሥራ በመሥራት ለእግዚአብሔር ተገዢ፤

ወባርኪዮ ለንጉሠ ዓለም ከመ ትትሐነዕ ደብተራሁ ውስቴትኪ በትፍሥሕት፤

ቤተ መቅደስ በተድላ በደስታ ትሠራ ዘንድ የዓለሙ ሁሉ ንጉሥ የሚሆን እሱን አመስግኝው፤

ወይትፌሥሐ ብኪ ህዩ እለ ህለው ሂውዋን፤

ተማርከው በዚያ የሚኖሩ ሁሉ ባንቺ ደስ ይላቸዋል፤

ወይትፋቀሩ በእንቲአኪ ጽሉዓን በኩሉ ትውልድ ዘለዓለም፤

የተጠሉ ሰዎች ባንቺ ምክንያት ለዘለዓለም በሚኖር ትውልድ ደስ ይላቸዋል፤

፲፡ እስመ ብዙኃን አሕዛብ ይመጽኡ እምርኑቅ ንበ ስሙ ለእግዚአብሔር፤

ብዙ አሕዛብ በእግዚአብሔር ስም አምነው ከሩቅ ይመጣሉና፤

ወያመጽኡ አምኃ ለንጉሠ ዓለም ወለንጉሠ ሰማይ፤

ለዓለም ንጉሥና ለሰማይ ንጉሥ ለእግዚአብሔር እጅ መንሻ ያመጣሉ፤

ለትውልደ ትውልድ ይሴብሐክ እግዚአ፤

አቤቱ ለልጅ ልጅ ዘመን ያመሰግኑሃል፤

ወይሁቡ ስብሐተ ለስምክ፤

ለስምህ ምስጋና ያቀርቡ ዘንድ፤

፲፩፡ ርጉማን ኩሉሙ እለ ይጸልኩክ፤

አንተን የሚጠሉህ ሰዎች ርጉማን ናቸው፤

ወቡሩካን እሙንቱ ኩሉሙ እለ ያፈቅሩክ ለዓለም፤

ለዘለዓመ አንተን የሚያመሰግኑህ ሁሉ ክቡራን ልዑላን ናቸው፤

፲፪፡ ወትትፌሣሕ በደቂቆሙ ለጻድቃን፤

በጻድቃን ልጆች ደስ ይልሃል፤

እስመ ይትጋብኡ ወይባርኩክ እግዚአ፤

አቤቱ ተሰብስበው ያመሰግኑሃልና፤

እስመ ብዑዓን እሙንቱ እለ ያፈቅሩክ፤

የሚወዱህ ሰዎች ክቡራን ንዑዳን ናቸውና፤

ወይትፌሥሐ በስምክ፤

በስምህ አምነው ደስ ይላቸዋል፤

፲፫፡ ወብዑዓን ኩሉሙ እለ ይቴክሁ በሕግምክ፤

ባመጣህባቸው መከራ የሚያዝኑ ሰዎች ልዑላን ንዑዳን ናቸው፤

እስመ ይትፌሥሐ ብክ ርእዮሙ ኩሉ ስብሐቲክ፤

ጌትነትህን፤ ተአምራትህን አይተው ደስ ይላቸዋልና፤ አንድም በዕለተ ዓርብ በተቀበልከው መከራ የሚያዝኑ ሰዎች ንዑዳን ክቡራን ናቸው፤ ጸጋህን ክብርህን አይተው ደስ ይላቸዋልና፤

ወይትፌሥሐ ለዓለም፤

ለዘለዓለም ደስ ይላቸዋልና፤

፲፬፡ ነፍሱን ትባርኮ ለእግዚአብሔር ንጉሥ ዓቢይ፤
 ገናና ንጉሥ የሚሆን እግዚአብሔርን ሰውነታችን ታመሰግንዋለች፤
 ፲፭፡ እስመ ትትሐነፅ ኢየሩሳሌም በዕብሃ ሰንፎር ወበመረግድ ወበዕንቀኑ ክቡር፤
 ኢየሩሳሌም ሰንፎር መረግድ በሚባል በከበረ ዕንቀኑ ትሠራለችና፤
 አረፋቲሃ፤
 ድልድሏ፤
 ወማሕፈዳሃ፤
 ግንቧ፤
 ወአናቅ ጸሃ፤
 በሯ፤
 በወርቅ ንጽሕ፤
 በጠራ ወርቅ ትሠራለች፤
 ፲፮፡ ወመርገባኒ፤
 አደባባይዋ፤
 በቢረሌ፤
 ብርሌ በሚባል ዕንቀኑ፤
 ወበዕንቁ ሶፎር አትራኮስ፤
 አትራኮስ በሚባል ዕንቀኑ፤
 ወበዕንቁ ሶፎር ይትገበር፤
 ሶፎር በሚባል ዕንቀኑ ይሠራል፤
 ፲፯፡ ወይብሉ በኩሉ ፍናዊሃ ሃሌ ሉያ
 በአራት ማዕዘኗ ስብሐት ለእግዚአብሔር እያሉ ያመሰግናሉ፤
 አንድም እስመ ትትሐ ነፅ

ኢየሩሳሌም በሰንፎር ወመረግድ፤
 ወበዕንቀኑ ክቡር ቤተ ክርስቲያን በሦስት ስም ትጸናለችና፤
 አረፋቲሃኒ ሰውነቷ ወማሕፈዳሃኒ፤
 ሕዋሳቷ ወአናቅ ሆና፤
 ልቡናዋ በወርቅ ንጽሕ በሕገ ወንጌል ይጸናል፤
 ወመርገባኒ፤
 በቢረሌ ወበዕንቁ፤
 አትራኮስ ወበዕንቁ ሶፎር ይትገበር፤
 ልቡናዋ በሦስቱ ስም ይጸናል፤
 ወይብሉ በኩሉ ፍናዊሃ፤
 ሃሌ ሉያ በአደባባይዋ ስብሐት ለእግዚአብሔር ዘሀሉ ወይሄሉ እያሉ ያመሰግናሉ፤
 ይህብሉ ወይብሉ ይትባረክ እግዚአብሔር ለዓለም፤
 እግዚአብሔር ለዘለዓለሙ ይክበር ይመስገን እያሉ ያመሰግናሉ፤
 ወበኩሉ ዓለም፤
 በአራቱ ማእዘን ምስጋና ይገባል እያሉ።

ምዕራፍ ፲፬

፩፡ ወእምዝ አርመመ ጠቢት እምነብ ይጸል፤
 ከዚህ በኋላ ጠቢት ጸሎቱን ተወ፤
 ፪፡ ኃምሳ ወሰመንቱ ዓመት ሎቱ አመ የኃጉል አዕይንቲሁ፤
 ጠቢት ዓይነ በጠፋ ጊዜ ኃምሳ ስምንት ዘመን ሆኖት ነበር፤

ወእምድጎረ ኃምሳ ወሰመንቱ ዓመት ርእዮ፤
 ከኃምሳ ስምንት ዘመን በኋላ አዮ፤
 ወገብረ ምጽዋተ፤
 ምጽዋት መጸወተ፤
 ወወሰከ ዓዲ ፈሪሆቶ ለእግዚአብሔር፤
 ዳግመኛም እግዚአብሔርን እጅግ ፈራው፤
 ፫፡ ወፈድፋድ ረስዓ፤
 ፈጽሞ አረጀ፤
 ወጸውዎሙ ለወልዱ ወለደቁቱ ወልዱ፤
 ልጁን፤ የልጅ ልጁን ጠርቶ፤
 ወይቤሎ ወልድየ ንግሥ ደቁቀክ፤
 ልጄ ልጆችህን ውሰድ፤
 እስመ ረግዕድ ወበጸሕኩ እስከ ለሞት፤
 ለሞት እስክደርስ ድረስ አርጅ ቻለሁና፤
 ፬፡ ወሐሮ እስከ ሚዶን፤
 ወደሚዶን ሂድ አለው፤
 እስመ አእምር ኩሎ ዘነበበ ዮናስ ነቢይ ላዕል ነነዌ ከመ ሀለዋ ትትነሠት፤
 ትጠፋ ዘንድ እንዳላት ዮናስ በነነዌ የተናገረውን አውቃለሁና፤

ውስተ ሚዶን ሰላም ይከውን፤
 እስከ ዘመኑ፤
 በሚዶን ግን እስከ ጊዜው ድረስ ተድላ ደስታ ይሆናል፤
 አንድም እስከ ዘመዱ ይላል፤
 እስከ ዳርዮስ ድረስ፤
 ወአኃዊን ሀለምሙ ይዘረወ ውስተ በሐውርት እምነ ኩሎ ምድር ቡርክት፤
 ክብርት ቡርክት ከሆነች ከኢየሩሳሌም ተማርከው በየሀገሩ ይበተኑ ዘንድ አላቸው፤
 ወኢየሩሳሌምን ትከውን በድወ፤
 ኢየሩሳሌም ምድረበዳ ትሆናለች፤
 ወቤተ እግዚአብሔር ዘውስቴታ ይውዳ በእሳት፤
 በውስጧ ያለ ቤተ መቅደስም በእሳት ይቃጠላል፤
 የተቃጠለበት አልታወቀም፤
 ወይከውን በድወ፤
 እስከ ዘመኑ እስከ ጊዜው ድረስ ምድረበዳ ይሆናል፤
 አንድም እስከ ዘመዱ እስከ ዘሩባቤል ድረስ፤
 ፭፡ ወካዕበ ይግለሎሙ እግዚአብሔር ወያገብእም ውስተ ምድሮሙ፤
 ዳግመኛ እግዚአብሔር ይቅር ይላቸዋል ወደ ሀገራቸው ይመልሳቸዋል፤

ወወጽአት መንፈሱ በዲበ ዓራቱ፤
ባልጋው ላይ ሳለ ነፍሱ ከሥጋው
ተለየች፤

ምዕት ወጋምሳ ወሰመንቱ ዓመት
ሎቱ፤

በሞተ ጊዜ መቶ ኃምሳ ስምንት
ዘመን ሆኖት ነበር፤

ወቀበርዎ በክብር፤

አክብረው ቀበሩት፤

፲፪፣ ወእመ ሞተት ሐና እሙ
ቀበራ ጠብያ ወልዱ ምስለ አቡታ፤
ሐናም በሞተች ጊዜ ልጁ
ጠብያ ከአባቱ ደረባት፤

ወሐረ ጠብያ ምስለ ብእሲቱ
ወደቂቁ ውስተ ባጥና ኅበ ራጉኤል፤
ጠብያ ከሚስቱና ከልጆቹ
ጋራ ወደ ራጉኤል ዘንድ
ወደባጥና ሄደ፤

፲፫፣ ወረሰቦ ራጉኤል ወእድና
ብእሲቱ፤

ራጉኤል አረጀ፤ እድና ሚስቱም
አረጀች፤

ወሞቱ፤

ሞቱ፤

ወቀበሮሙ ጠብያ በክብር ለታሕ
ግሁ፤

ጠብያ አማቶቹን አክብሮ
ቀበራቸው፤

ወተዋረሰሙ ከሎ ንዋዮሙ፤

ገንዘባቸውንም ወረሰ፤

ወለጠቢትኒ አቡታ፤

አባቱ ጠቢትንም ወረሰ፤

፲፬፣ ወሰምዐ ጠብያ ሙስናሃ
ለነነዌ ዘእንበለ ይሙት በከመ
ነገሮ አቡታ፤

አባቱ እንደተናገረው ሳይሞት
ጠብያ የነነዌን ጥፋት ሰማ፤

ወሰምዐ ናቡከደነዖር ወእሕሻዊሮስ
ሙስናሃ ለነነዌ ወተፈሥሐ፤

ናቡከደነዖርና አሕሻዊሮስ
የነነዌን ጥፋት ሰምተው ደስ
አላቸው፤ እሊህማ አጥፊዎች
አይደሉም ምንው ሰሙ አለ
ቢሉ ሠራዊቶቻቸውን ሰጸው
አስወግተዋቸው ነበርና ከሠራ
ዊቶቻቸው የነነዌን ጥፋት
ሰሙ አለ፤

፲፭፣ ወሞተ ጠብያ በጀወጃወጃቱ
ዓመት በባጥና ዘሚዶን፤

ጠብያ የሚዶን አውራጃ
በምትሆን በባጥና በመቶ ኻያ
ሰባት ዓመት ሞተ፤

ወቀበርዎ በክብር፤

አክብረው ቀበሩት፤

ተፈጸመ መጽሐፈ ጠቢት በረከተ
አምላኩ ትኩን ምስሌን፤ ወስብሐት
ለእግዚአብሔር እስከ ለዓለመ ዓለም
አሜን።

የጠቢት ጉባዔ ፬ ነው።

መጽሐፈ ዮዲት

መቅደም

ዮዲት ማለት የማናዊት ማለት
ነው፤ ዮድ ማለት የማነ እግዚ
አብሔር ማለት እንደሆነ፤
አንድም ሳይልት ዕንዕት ማለት
ነው አንድም ተአማኒት ማለት
ነው፤ ይህስ እንደ ምነው ቢሉ
ፍሕዮስ ቂሮስ ምኑፍዮስ፤
ቂሮስ የሚባል የፋርስ ንጉሥ
ነበረ፤ ገናና ነህ ስትሉ ናቡከ
ደነዖር በሉኝ አለ ሆሎፎርኒስ
የሚባል፤ ቢትወደድ ነበረው፤
አሥር እልፍ ከሁለት ሽሕ
እግረኛ፤ ዐሥር እልፍ ከሁለት
ሽሕ ፈረሰኛ፤ ዐሥር እልፍ
ከሁለት ሽሕ ቀስተኛ ይዘህ
ሂደሕ እየዞርህ አሳምን አለው፤
እየዞረ ሲያሳምን አሞን ደረሰ፤
የዓሞንን አለቃ አክዮርን
አሳመነው፤ ያን ጊዜ እሥራኤል
ቤጤልዋ የምትባል አምባ
ቄርቁረው ተቀምጠው ነበር፤
አሻግሮ አይቶ ሁሉ ሲሰግድልኝ
እነዚህ የማይሰግዱልኝ ምንድር
ናቸው አለ፤ የዓሞን አለቃ
አክዮር ጌታዬ የነዚህንስ ነገር
ሰማኝ፤ ልንገርህ አለ፤ ጥንቱን
አባታቸውን ዓእ እምሀገርክ
ወተፈለጥ እምአገማዲክ ብሎ
ከከላው ዴ ዎ ን ወደካራን፤
ከካራን ወደ ከነዓን አወጣው።
ኋላ በምክንያተ ረሀብ ወደ

ግብፅ ወረዱ በግብፅ ሁለት
መቶ ዐሥራ አምስት ዘመን
ኖሩ፤ ግብፃውያን አገዛዝ አጸኑ
ባቸው፤ ግብፃውያንን ባሥር
መቅሠፍት ባሥራ አንደኛ
ስጥመት አጥፍቶ ከግብፅ
አወጣቸው፤ በምድረ በዳ አርባ
ዘመን መና ከደመና አውርዶ
ውሀ ከደንጊያ አፍልቆ መገባ
ቸው፤ ኋላም ከነዓንን አወረሳ
ቸው፤ ኃጢአት ሠሩ፤ ጣኦት
አመለከ፤ የፋርስ የባቢሎን
ሰዎች ማርከው ወሰዷቸው፤ ሰባ
ዘመን ተገዙ፤ አሁን ከባቢሎን
አውጥቶ ከዚህ አስቀምጧቸ
ዋል፤ አሁንም ጌታዬ ፈጣሪያቸ
ውን በድለው እንደሆነ ሁለት
ሰዎች ብትሰድ ድል ይነሷቸ
ዋል፤ ፈጣሪያቸውን አልበደሉ
እንደሆነ አንተም ብትሂድ
ድል አትነሳቸውም አለው፤
ሆሎፎርኒስም አንተኑ ገባዲሁ
ለኤፍሬም፤ የኤፍሬም ወታደሩ
ጠንቋዩ አንተ ነህን፤ የነዚያን
ጥፋት ሳላሳይ አንተን አልገድ
ልህም ብሎ የግርንግ ሪት አሥ
ራችሁ በቆላተ ቤጤ ልዋ
ጣሉት፤ አላቸው፤ የግርን
ግሪት አሥረው ወስደው በቆላተ
ቤጤልዋ ጣሉት፤ እስራኤልም
ጠላት የመጣብን መስሏቸው